

Bart Vos over oorlog met zichzelf
en met zijn soortgenoten; rechtsonder-
mado's in de bergen. 't Bloed stijgt
naar je hoofd als je in de ijle kilte de
hoogte-

pickels naar
voor mij →
pen al lastig

junks met hun
boven ↑ krabbelen.
is een klim in de
feroeg.

Eva Smit

Redactie en Administratie: Lorentzplein 33, 2012 HJ Haarlem. 8e jaargang, nummer 4, september 1988. Prijs f 4,75.

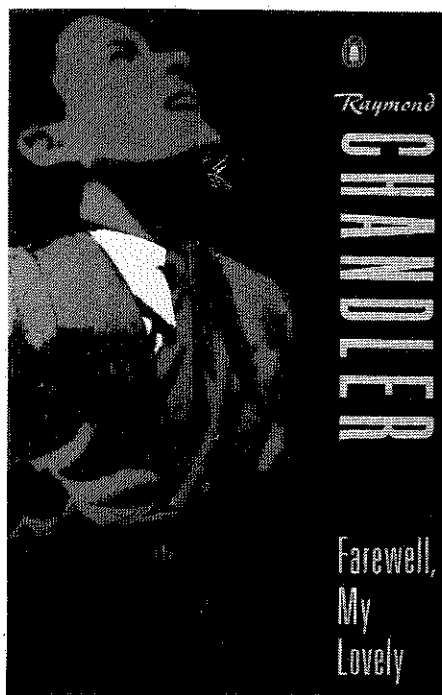
MICKEY SPILLANE: MIJ IS DE WRAAK

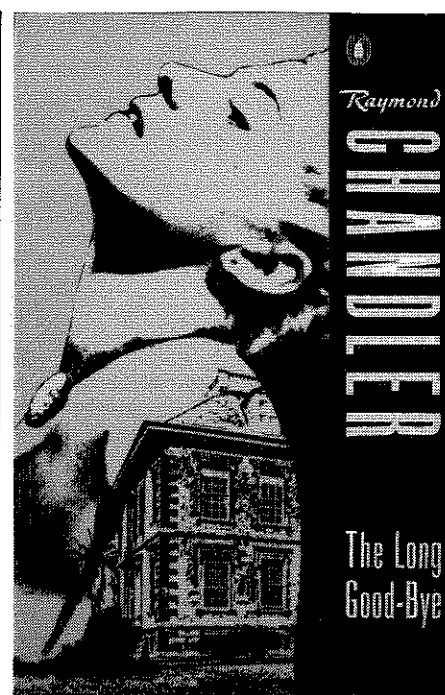
Omslagverhalen

Het is alweer 100 jaar geleden dat Raymond Chandler werd geboren, op 23 juli 1888. Hij schiep de onversaagde, romantische privé-detective Philip Marlowe. Penguin memoreert de eeuw van Chandler met een heruitgave van onder meer de *The Long Good-bye* and *Farewell, My Lovely*, maar ook van Raymond Chandler Speaking en dat is voor fans interessant. Het is een verzameling brieven die Chandler schreef aan vrienden en uitgevers, het bevat feitenmateriaal over zijn leven en werk en publiceert de eerste vier hoofdstukken van een nieuw, en nooit afgemaakt avontuur, van Marlowe die nu zijn beroep probeert uit te oefenen aan de zijde van een schatrijke en beeldschone echtgenote. Het levert als gewoonlijk de geestige dialogues: 'Darling! She threw herself at me like a medium fast pitch, high and inside. What have you been doing?' 'I bumped your car into the back of another one. You'd better telephone for a couple of more Fleetwoods.'

De omslagen zien er opvallend uit door een ruim gebruik van in het oog springende kleuren. De techniek die de ontwerper gebruikte, is bekend onder de naam 'Color-Key'. De mogelijkheden van deze techniek zijn beperkt, maar de voordelen zijn groot. Je gebruikt foto-negatieven die op een bepaalde manier worden afgedrukt op gekleurd papier. Dat is redelijk goedkoop materiaal en bestaat uit transparante of dekkende kleuren op een filmbasis. De delen van dit papier die met ultra-violet licht worden bestraald blijven staan, de

rest is er eenvoudig met wat alcohol en een watje af te wrijven. Halftonen vallen weg, zodat de foto's zeer grafisch worden weergegeven. Het gemak waarmee positieve en negatieve afdrukken in vele kleuren met elkaar gecombineerd kunnen worden, maakt deze techniek bij uitstek geschikt voor ontwerpstudio's. Het ontwerp is meestal direct een model voor de drukker. De twee omslagen die bij dit stukje staan, zijn een goed voorbeeld van deze techniek. De ontwerpstudio is opnieuw 'Accident',

die toevallig ook vorige keer met 'The memoirs of an invisible man' aandacht kreeg en ook deze keer is helaas verzuimd de individuele ontwerper te vermelden. Op deze Chandler-boeken is de belettering sober in een smalle baan geplaatst aan de uiterste rechterzijde. Een originele oplossing!

Steye Raviez

EEN UNIEK CONTRACT

Stop. Lees niet verder. Ga meteen door naar bladzijde 19. Blijft Lubbers premier? Wie worden de nieuwe abonnees? Stop.

Hollandse Nieuwe

Dit keer brons

Ter ontspanning even 'een Baantjer trekken' is een volksvermaak aan het worden. Van *De Cock en de moord in brons* (De Fontein, 14,90) zijn in korte tijd al diverse drukken verschenen en voordat het succes is uitgewerkt, ligt de volgende *De Cock* al weer in de boekwinkel. Het brons in de titel verwijst naar een tijd die ver achter ons ligt, maar de misdaden zijn natuurlijk hedendaags. Het is niet pluis in een gezelschap uit de betere kringen. Net als in veel van de andere boeken van Baantjer kun je beter met Smalle Lowietje te maken krijgen dan met types als Hagen de Bourgon-diër.

Voor de moordzaak moeten *De Cock* en *Vledder* ook in Baarn zijn, waar Baantjer zijn alter ego laat vertellen dat hij er een uitgever kent (De Fontein is in Baarn gevestigd). 'Eénmaal in het jaar, meest in april, stuurt hij mij een aardig presentje,' zegt *De Cock*. April is de maand dat uitgevers de royalties afrekenen. Sommige mensen zouden voor die van Baantjer een moord willen doen. (een zesenhalf) (TC)

Oude Vodden

Het smerigste spel (Sijthoff, 28,75) vormt het laatste deel in Jan van Houts trilogie over geheim agent annex journalist Kit Holm. Gelukkig maar. Vergeleken met de vorige twee delen is dit verhaal een wangedrocht van de eerste ronde. Holm krijgt onder meer van doen met het Zwarte Leger – een internationale organisatie die ten tijde van WO II communisten uitroeide –, een overgelopen KGB-man en narcoticahandel. Spannende dingen, maar het klapstuk is wel zijn ontdekking dat driekwart van de Russische middenafstandsraketten *dummies* zijn. (De implicaties van deze vondst gaan minstens even ver als van wat collega-journalist Kuifje in 1929 vaststelde, namelijk dat de Russische 'industrie' in werkelijkheid slechts bestond uit het suggestief verbranden van oude vodden.) Tart deze thematiek elke verbeelding, hetzelfde geldt voor de compositie en schrijfstijl. Het boek is voor het overgrote deel opgebouwd uit beschouwende dialogen die meer licht op de zaak moeten werpen, zoals in het laatste hoofdstuk van een puzzeldetective. Bij mij won na een *close finish* een barstende hoofdpijn het van de ergernis. (Een vier) (HKg)

Baantjer is zijn gewicht in brons waard

I'll make him an offer he can't refuse

Gezocht: 'Paniek in Maastricht', 'Rumoer in Rotterdam', 'Schaduw over Scheveningen', 'Hellekermis in Helmond' en 'Cocainesmokkel in Cavi' (Waarom niet Cadier en Keer? TC). Alle 5 boeken zijn geschreven door Jan de Win-

ter. Klaas Vanderspoel. Henri Dunantlaan 81, 9728 HC Groningen. Tel. 050-255791 (na 17.00 uur).

Het Antiquariaatje 'De terechte Kronkel' heeft een catalogus uitgegeven die uitsluitend is gewijd aan het Nederlandse Misdaadboek. Eigenaar F. de Jong beweert dat hij ondanks het ontbreken van een huisadres echt bestaat en dat hij na overmaking van f 3,70 de catalogus opstuurt (postgiro 5624740 tnv het antiquariaat in Amsterdam). (Er wordt wel een post-

In dit Nummer

Baantjer is de produktiefste misdaadschrijver die we hebben, maar langzamerhand begint het er naar uit te zien dat hij in zijn centje de Nederlandse zaak moet waarnemen. Opnieuw is *Hollandse Nieuwe* een slecht gevulde rubriek. Kan het Genootschap van Nederlandstalige Misdaadauteurs daar niets aan doen?

Dit keer is er een overvloed aan Amerikaanse en Engelse pockets. Nog nooit moesten er zoveel thrillers worden besproken. De keus is uit meer dan 70 boeken. De imbeciliteit van de Amerikanen springt in het oog en de doortraptheid van de Russen eveneens. Van toenadering tussen Oost en West is in de misdaadroman nog geen sprake.

De griezeldroman probeert nog steeds zijn (afgestorven) voet tussen de deur te krijgen. Is er leven na de dood en waarom kan paranormaal snelschaken niet? Heeft Christus echt ooit Detroit be-

zocht en hoe hoog is het I.Q. van een Golden Retriever? De puzzelroman lijkt overigens definitief op zijn retour, behalve in Cambridge.

Hammett, Chandler, Ross Macdonald, Mickey Spillane: Wie hoort er in dit rijtje niet thuis? Mickey Spillane, want die leeft nog, hoewel hij als auteur in ruste is. De alternatieven: Mickey Spillane, want die is Jehovah's Getuige en Mickey Spillane, want dat is een communistenhaat en Mickey Spillane, want die kon het best suggestief over sex schrijven, leveren een half punt op. Een profiel van een van de aartsvaders.

Dit keer geen Amerikaanse Nieuwsbrief. Josh Pachter is ermee gestopt. Hopelijk verschijnt zijn opvolger in het volgende nummer.

Wie een nieuwe abonnee aanbrengt, krijgt een contract aangeboden. Zie de unieke aanbieding in dit nummer.

Sijthoff | Amsterdam

NIEUW BIJ SIJTHOFF:

Agatha Christie

Vierentwintigste Vijfling

Deze Vierentwintigste Vijfling biedt weer een bijzondere selectie van verhalen en romans.

In 'De gouden bal' wordt de liefde op moorddadige wijze op de proef gesteld. 'Dood van een huistiran' en 'Het mysterieuze manuscript' voeren de lezer naar vreemde, geheimzinnige oorden. 'Het avontuur van Johnny Waverly' en 'Vruchtbare zondag' spelen zich af tegen het fraaie decor van het Engelse landschap, waar desondanks roof en een kidnapping plaatshebben. Gebonden, f 29,90

Palma Harcourt

De Genève connectie

Het negenjarig zoontje van een Brits diplomaat in Genève wordt gekidnapt door een internationale bende terroristen. De terroristen willen de vader chanteren hun te helpen om te ontsnappen na hun moordaanslag op de president van Frankrijk.

Een eigentijdse, spannende roman met een flitsende actie die zich verplaatst van Parijs naar Zwitserland, naar Zuid-Frankrijk en weer naar Parijs. Dit is het vierde boek van de 'opvolgster van Helen MacInnes' dat in een Nederlandse vertaling verschijnt. Paperback, f 22,75

Verkrijgbaar in de boekhandel

busnummer vermeld, nl. 70118, 1007 KC Amsterdam). In het voorwoord staat dat Jan C. Roosendaal een gratis exemplaar krijgt als hij zich bij het antiquariaat meldt. Roosendaal heeft overigens plannen om zijn overzicht van de Nederlandse misdaadroman uit 1976 te actualiseren.

In de sport loopt de spanning vaak hoog op. Wie gaat het winnen is de vraag en in veel gevallen heeft die vraag niet op spelers betrekking, maar op bestuurders. Er schijnt geen activiteit in het leven te zijn die zoveel op de macht en invloed beluste types aantrekt. Gijs Zandbergen schreef 'Incidenten' waarin wordt verhaald hoe de NWB (Nederlandse Wielren Bond) verdween en de NWU (Nederlandse Wielren Unie) ontstond. Dat het leest als een thriller is teveel gezegd, maar toch minstens als het verslag van een relatietherapie. (Gijs Zandbergen: 'Incidenten', Uitg. Atlas, f 14,50. In Oegstgeest en wijde omgeving kan het tegen contante betaling per racefiets worden thuisbezorgd).

Werk van Buitenlanders

Weg met het verstand!

Het verbond van nacht en nevel van David Morrell (Luitingh, 26,90) is een onzinnig, duister boek dat een aanslag vormt op het gezonde verstand. Enkele groeperingen bestrijden elkaar, waarvan het Genootschap van de Steen, een soort terreurorganisatie van zeer wrede rooms Katholieke geestelijken, en het Verbond van Nacht en Nevel het meest op de voorgrond treden. Laatstgenoemde organisatie is geïnspireerd op het decreet van Hitler, waarbij werd besloten dat vijanden van de veiligheid van Duitsland spoorloos moesten verdwijnen. Als een soort extra straf werden hun familie en vrienden over hun lot volledig in onzekerheid gelaten. Die tactiek wordt hier toegepast op de vaders van verschillende rijke zakenlieden. De zonen slaan de handen ineen om hun vaders terug te vinden en het Verbond te vernietigen. De vaders zijn allemaal oud-nazi's die in oorlog vreselijk de beest hebben uitgehangen. Behalve zij is er ook nog een belangrijke kardinaal verdwenen. Alle partijen hebben hun gelederen versterkt met legendarische beroepsmoordenaars en er krioelen ook nog allerlei Geheime Diensten door elkaar. Vechten geblazen dus. (een vier) (HKo)

De mens leeft door het toedoen van voortschrijdende technologische ontwikkelingen in verwarrende tijden, vooral als de overheid ook een duit in het zakje doet. In Het Franciscus komplot van Dean Koontz (Luitingh, 32,50) ontsnappen uit een laboratorium van het Amerikaanse leger waar men zich specialiseert in genetische

experimenten twee proefexemplaren. De een is een moordmachine geënt op de uiterlijk onaantrekkelijke genen van een baviaan en moet als mislukt worden beschouwd. De ander zal menig would-be kinoloog in verrukking brengen. Men is erin geslaagd een Golden Retriever in elkaar te zetten met een I.Q. van 165 (in de schaduw). Een fantastische vondst natuurlijk die de kwaliteit van het bestaan aanzienlijk zal verhogen. Stel u bijvoorbeeld een pitbull als hoofdcommissaris van politie in Amsterdam voor. Een wereldvreemd stel ontfermt zich in het verhaal, dat in het Engels Watchers heeft (Berkeley, VD, 15,50), over de briljante viervoeter en krijgt daardoor ook de moordlustige baviaan op bezoek. Na dit boek zal ik nooit meer zo'n hijgende kwijlbak in de ogen kunnen kijken zonder te denken: Het is net alsof-t-ie iets wil zeggen.

Dean Koontz heeft zich kennelijk niet bedacht dat het gedoe met die hond, Einstein genaamd, niet zozeer op de zenuwen als op de lachspieren werkt. Het obligate filosofische gezever over praktische en ethische bezwaren tegen genetische manipulaties krijgt daarom een Monty Python-achtige kwaliteit. (een zes min) (GJT)

Terrorisme

Ongelijke strijd is het derde werk van de Amerikaan Tom Clancy (Bruna, 32,50). Als Patriot Games is het ook in de Amerikaanse pocketuitgave te koop (Berkely, VD, 16,15). Het beschrijft het verhaal van de Amerikaanse historicus en oud-mariniersluitenant Ryan, zijn vrouw Cathy en dochtertje Sally. Zij raken bij een bezoek aan Londen betrokken bij een aanval van Ierse terroristen op de Engelse kroonprins en zijn gezin. Ryan redt hun leven en wordt zo huisvriend op Buckingham Palace. De troonopvolger komt ook bij hem in Amerika thuis en op dat moment slaan de terroristen opnieuw toe.

Het boek gaat uitvoerig in op de strijd tussen verschillende Ierse groeperingen, alsmede op de aanpak van Amerikaanse en Engelse anti-terroristische eenheden. Als geheel is het een zeer spannend en vlot geschreven verhaal. Wel speelt het toeval steeds een erg grote rol en de rol van het koningshuis doet nogal onwaarschijnlijk aan. Maar toch: zeer leesbaar. (een zevenhalf) (WV)

Vrije val is de zeer matig relevante vertaling van Skyfall van Thomas Block (De Boekerij, 27,50). Het gaat over het langzamerhand bepaald niet originele onder-

werp van vliegtuigkaping. Een Amerikaans toestel wordt op weg van Los Angeles naar Japan boven zee gekaapt en een bom ontploft daarbij onvoorzien. Het zwaarbeschadigde vliegtuig weet onder gezag van de toevallig aan boord zijnde - voor zijn gezondheid afgekeurde - oud-gezagvoerder Jannings in de lucht te blijven. Een stewardess en zijn vrouw en dochter spelen daarbij een belangrijke rol. De kaping is het werk van de Chinese militaire inlichtingendienst die tegen het bevel van de eigen regering handelt. Er volgt uiteraard een spannende ontwikkeling zowel in het vliegtuig als diplomatiek in Washington. Het verhaal is uitermate bloederig en staat vol met de meest onwaarschijnlijke gebeurtenissen. Jammer, want Block kan best een spannend verhaal schrijven. (een zeven min) (WV)

Russen blijven gevaarlijk

Het zoveelste matige verhaal over de KGB en de CIA. Inzet: een van de Amerikanen gestolen kernwapen. Als de melding op het Witte Huis binnenkomt, denken de stafmedewerkers eerst nog aan een flauwe grap, maar de president (het tijdperk Reagan is in dit verhaal reeds afgesloten) besluit het zekere voor het onzekere te nemen en belast superagent Sean Gordon met een onderzoek. Hamvraag: Zijn de Russen op het oorlogspad of niet? Maar voor de Russen is de diefstal ook nieuws, dus zet de KGB er ook een ventje op. De boosdoener blijkt Terry Culver te zijn, een gedegradeerde inlichtingenman wiens drijfveren woede en frustratie zijn. Hij dreigt een flink deel van Europa naar God te helpen. Terwijl de kapitalistische en communistische regeringen in Alarmfase Rood van David Aaron (De Boekerij 27,50) kibbelen, gaan KGB'er Antoenov en CIA'er Gordon achter Culver aan. In het Engels heet het State Scarlet (Pocket, VD, 13,95). (Een zesje) (RK)

Voor degenen die er nu nog niet op zijn uitgekeken, ligt er weer een nieuw avontuur van James Bond in de boekwinkel. Jammer, mr Bond is dit maal de titel (Luitingh, 19,90) en John Gardner is nog steeds de opvolger van Ian Fleming. De Britse Geheime Dienst heeft indertijd in Oost-Duitsland de operatie 'Creamcake' gelanceerd. Vier meisjes en een jongen, allemaal kinderen van 'slapers', verleiden hoge Oostduitsers en Russen om aan informatie te komen. Als het spaak loopt, wordt het vijftal snel naar Engeland overgebracht en voorzien van een nieuwe identiteit. Jaren later worden twee meisjes uit dit groepje vermoord aangetroffen met uitgerukte tong. James Bond wordt ingeschakeld om de resterende drie te redden en de daders op te ruimen. James moet de strijd aanbinden met generaal Tsjernow die vroeger deel uitmaakte van

SMERSH, de organisatie waarmee Bond altijd overhoop lag. Het verhaal is minder spectaculair dan we gewend zijn, maar voor de liefhebbers biedt het toch voldoende verraad, geweld, mooie vrouwen en technische foefjes. (een zes) (HKo)

Ted Allbeury vertegenwoordigt de realistisch-romantische stroming in de spionageroman. In Steekspel in Moskou (De Boekerij, 22,50) is hij somberder dan anders. Zelfs jonge meisjes met grote borsten kunnen bij de Engelse en Russische hoofdpersoon weinig goeds doen. De wereld van de Geheime Diensten is verder uitsluitend geschikt voor mensen zonder geweten en moraal. Alle anderen gaan er kapot. Allbeury heeft een intrige verzonnen die niet meer dan een klein berichtje in de krant zou veroorzaken als er achter niet een veel dramatischer verhaal stak. Is het waar dat de Russen moedwillig een atoomexplosie hebben veroorzaakt om te zien welke effecten dat op de burgerbevolking zou hebben. Een Duitser die zijn hele leven al niet deugde (of is dat een pleonasme?) beweert over het bewijs hiervan te beschikken en dan begint een zogenaamd subtiel spel om hem door het IJzeren Gor-

dijn te sluizen. Waarom de Russen niet gewoon de feiten uit Hiroshima en Nagasaki opvroegen, wordt niet duidelijk. (een zeventje vanwege het professionalisme) (TC)

Gangster

De ontsnapping van Jim Thompson werd geschreven in 1959, maar is nog steeds de moeite waard (BZZT6H, 19,50). 'Doc' McCoy, een doorgewinterde gangster met een grote charme en een goed stel hersens, is dankzij de inspanningen van zijn vriendin Carol vervroegd uit de gevangenis vrijgelaten. Doc wil nog eenmaal een grote slag slaan om daarna met zijn vriendin stil te gaan leven. Samen met zijn partner, de psychopaat Torrento, voert hij een zorgvuldig voorbereide bankoverval uit die gesmeerd verloopt. Ze hadden allebei het plan de ander te vermoorden en er met de buit vandoor te gaan, maar Doc slaat als eerste toe. Torrento is echter als door een wonder gespaard gebleven en zet verbeterde achtervolging in. Samen met Carol vlucht Doc dwars door Amerika naar Mexico. Het laatste deel van het boek, waarin ze zich in hun Mexicaanse toevluchtsoord bevinden, heeft een enigszins surrealistisch karakter dat niet helemaal bij de rest past. (een zeven) (HKo)

Actreutel

De actrice Elisabeth Lange is op jeugdige leeftijd door haar zuster Leila meegenomen naar Hollywood. Onder de naam Leila Lasalle wordt haar geliefde zuster een wereldberoemd filmster. Het is haar echter niet vergund daar lang van te genieten, want ze wordt vermoord. Alles wijst erop dat haar verloofde, de schatrijke zakenman Ted Winters, de dader is. Deze houdt echter bij hoog en bij laag vol dat hij onschuldig is. Elisabeth krijgt een uitnodiging om een paar dagen bij vrienden in hun luxe kuuroord door te brengen. Tot haar schrik bevindt Ted zich onder de gasten en hij is vastbesloten aan te tonen dat hij niets met de moord te maken heeft. **Geen tranen om een actrice** van Mary Higgins Clark (Luitingh, 24,90) is niet alleen behoorlijk vervelend, maar als oplettende lezer kan je op pagina 61 de dader ontmaskeren, zodat de lol er dan helemaal af is. (een vijf) (HKo)

Privé zaken

In wat ik maar de 'alfabet-reeks' van Sue Grafton zal noemen is nu eindelijk bij Bzztôh-crime in het Nederlands **A van Alibi** (BZZTôH, 29,50) verschenen, de vertaling van *A is for Alibi*. (Zie ook T&D 87/4 voor de bespreking van *B van Bedrog* en *C is for Corpse*). Hoofdpersoon is de Californische vrouwelijke detective Kinsey Millhone, een vlotte, kloeke en vooral slimme vrouwelijke *private eye* in de Philip Marlowe/Lew Archer-traditie, die onoplosbare raadsels uitpluist en ook zichzelf in lastige parketten kan brengen. Een vrouw heeft acht jaar in de gevangenis gezeten voor de moord op haar echtgenoot, die zij niet gepleegd heeft. Nu ze weer vrij is, wil ze alsnog de waarheid boven tafel brengen en daarvoor schakelt ze Kinsey in. Die weet inderdaad een en ander te reconstrueren en raakt en passant zelf in een tragische liefdesaffaire verwikkeld. Spannend en verrassend. De leukste in de serie tot nu toe. (Wanneer komt D van... Dood?, Drugs?, Duister? Ik ben er benieuwd naar!) (een acht) (MB)

Tot u schrijft een teleurgestelde fan. Robert B. Parker was met zijn privé-detective Spenser tot een jaar of wat geleden een van de beste schrijvers van het genre. Spenser was vaardig op de vuist, geletterd, idealistisch en voorzien van een intellectuele vriendin en een trouwe assistent/huurmoordenaar in de persoon van de zwarte reus Hawk. Spenser was het vleesgeworden levensgevoel van de jaren '80: assertief, zelfbewust, een 'winner'. Eigenlijk was het bij voorbaat al een hope-loze onderneming hem als een boeiend personage te behouden.

Zo bleek: na allerlei noodsprongen (Spenser als een ongelofwaardige, maniakale moordenaar) heeft Parker de handdoek in de ring gegooit en maakt zielloos serie-werk in een staccato schrijfstijl die slechts een parodie is op het flitsende en elegante schrijven in de eerste boeken. En de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat het Parker commercieel gezien geen windeieren heeft gelegd.

De Nederlandse vertaling van de jongste Spenser, **Spenser en de Sneeuwman** (BZZTôH, 24,50) heeft zelfs het laatste vonkje gedooft. Er gebeurt al weinig tijdens Spensers confrontatie met de lokale cocaïne-mafia in een klein dorpje aan de Oostkust en wat er gebeurt wordt met gebrek aan interesse en vol onnatuurlijke en geforceerde grapjes door Spenser gede-biteerd. (Een drie, omdat je voor nog minder over moreel verwerpelijker zaken moet schrijven.) (MD)

Dochter van haar vader

Margaret Truman, dochter van ex-president Harry S. Truman, wijdt zich sinds 1980 aan het genre waar haar ouders zo dol op waren: de detective. Het is opvallend dat de titels van haar zes boeken allemaal beginnen met *Murder*: *Murder in the White House*, *Murder on Capitol Hill*, *Murder in the Supreme Court*, *Murder at the Smithsonian*, *Murder on Embassy Row* en *Murder in the CIA*, dat door BZZTôH werd vertaald. (Ergerlijk toch dat vertalingen van thrillers en detectives bijna nooit in pocketuitgave verschijnen) **Moord in de CIA** (29,50) begint met de gewelddadige dood van Barri Mayer, een literair agente en tevens CIA koerier CIA agente en vriendin Colinne Cahill gaat achter de dader(s) aan. Dan pas komt ze erachter wat voor een gruwelijke praktijken haar werkgever er op na houdt. Ze voelt zich voor een groot dilemma geplaatst: moet ze deze wantoestanden aan de kaak stellen of de spionagedienst blijven dienen? Een trage historie, waarin Margaret Truman en passant vertelt hoe geweldig haar vader was, overigens net als Elliot Roosevelt in *The Murder at Hob-caw Barony* dat met zijn vader deed. (een magere 7.) (RK)

Imitatoren

Direct achter mij staan twee Japanners in het niets te staren. Ze laten allebei de rechterhand rusten op het fototoestel dat aan een band over de schouder hangt. Daarachter staat een dame van onbekende herkomst me dreigend aan te kijken. Ik kan haar geen ongelijk geven. Als ik in Edinburgh naar de VVV zou gaan voor een slaapadres, zou ik mij ook

ergeren aan een idioot die iets ingewikkelds wil. Waarom wil ik eigenlijk weten waar Arthur Conan Doyle geboren is? Als het meezit, sta ik dadelijk voor een oud huis met een plaquette naast de deur. Natuurlijk heb ik het excuus, dat ik de lezers van T&D met mijn belevenissen kan lastigvallen, maar in Japan hebben ze daar niets mee te maken.

Het meisje dat mij helpt, onderbreekt haar vruchteloze geblader in een groot boek.

'Hoe was die naam ook al weer?'

Verbijstering maakt zich van mij meester. Ze weet helemaal niet wie ik bedoel, heeft nog nooit van hem gehoord! Het klamme zweet breekt mij uit. Ik hoor die mevrouw snuiven. Zal ik 'sorry' roepen en wegrenen?

'Arthur Conan Doyle, de man die de verhalen over Sherlock Holmes schreef.'

In haar ogen lees ik nog steeds geen begrip. Ze haalt de directeur erbij. Deze zegt routineus:

'Bel de centrale bibliotheek maar,' en vraagt een ander meisje ook te gaan helpen. De Japanners pakken een paar boeken uit hun tas en gaan blijkbaar ook iets moeilijks doen.

Achter mij hoor ik een kreet van verontwaardiging opklinken.

De centrale bibliotheek neemt er de tijd voor, maar het antwoord komt uiteindelijk wel. Het geboortehuis van de grote schrijver is er niet meer. Op die plaats is iets nieuws neergezet, waar tegenwoordig een autoverhuurbedrijf in gedreven wordt. Er is wel een gedenkplaque op een ander huis, waarin hij tijdens zijn studie gewoond heeft. Ik bedank het meisje uitbundig en haast me zonder op of om te kijken naar buiten.

Bewondering brengt de mens tot vreemd gedrag. Toch vraag ik mij af of ik gekker ben dan de naäpers van Conan Doyle. Zij presteren het om nu nog pogingen te doen het aantal Sherlock Holmes-verhalen uit te breiden. Arthur Conan Doyle schreef er zelf 56 en hoewel daar een paar briljante bij waren, zijn dat er eigenlijk al te veel. Inmiddels zijn er honderden aan toe gevoegd door anderen. August Hans den Boef houdt het allemaal nauwkeurig bij en schrijft er aardig over. Hij is de redacteur van een bundel met de nieuwste aanwinsten, die om verkooptechnische redenen de naam van Stephen King als hoofd-auteur voert.

Enkele van de gebundelde verhalen zijn aardig, sommige zijn net te verdragen en andere zijn ronduit irritant. Vooral vrouwelijke auteurs kunnen het niet laten, de grote detective af te schilderen als voorstander van vrouwenemancipatie en volksoopvoeding. De toch al op de grens van het kwezelachtige balancerende Holmes wordt daardoor echt onverteerbaar. Ik kan het niet genoeg herhalen: lees liever de oude dan de **Nieuwe avonturen van Sherlock Holmes** (Loeb, 29,50) (een vijf). (FH)

Britse Misdaadgolven

Nieuwsbrief van Leo Harris & Co

Ik kan u verzekeren dat de reis de moeite waard was. Een enthousiaste vent met kennis van zaken die **Maxim Jakubowsky** heet, is volgens hem de eerste boekwinkel begonnen die is gespecialiseerd in nieuwe en tweedehands misdaadboeken. Natuurlijk heet hij **Murder One**. De planken stonden stampvol met Agatha Christie en ook met alle moderne schrijvers. Het is een beetje treurig dat het werk van Christie dat van 50 tot 60 jaar geleden stamt, nog steeds zoveel plankruimte vult, maar het publiek weet vermoedelijk het beste wat het wil, ofschoon ik me wel eens afvraag of bestsellers vaak niet meer worden opgeklopt dan ze eigenlijk waard zijn. Maar los daarvan *Murder One* in Denmark Street 23 is een bezoekje waard in Londen.

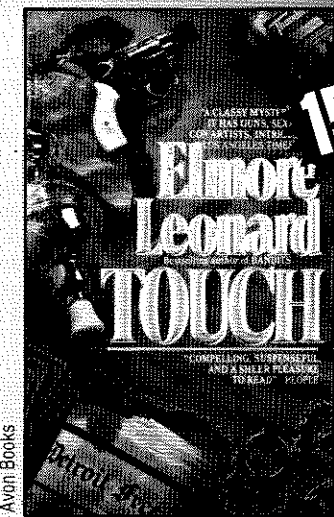
Onder de gasten zag ik die aardige Margaret Yorke, **Leslie Grant-Adamson** die bezig is naam te maken (over 5 jaar staat ze aan de top), Paula Gosling, Marian Babson en vele anderen, allemaal met een glas en een hapje en kankerend op hun uitgevers en bezig handtekeningen te zetten voor fans en - geloof het of niet - druk met het kopen van elkaars werk. Ik had gehoopt dat **Jessica Mann** er ook was, maar ik neem aan dat een reis van meer dan 300 kilometer uit Cornwall op zo'n mooie dag teveel was gevraagd. Degene die haar missen nu deze rubriek door mij en Jane wordt geschreven, kan ik wat nieuws over haar vertellen. U weet misschien dat ze als vluchteling uit Duitsland in Engeland kwam en nadat ze naar de V.S. evacueerde, terugkwam en archeologie in Cambridge studeerde en trouwde met een archeoloog (net als Agatha Christie, die zei dat het voordeel van een archeoloog was dat je als vrouw interessanter wordt naarmate je ouder werd). Tussendoor werd Jessica Mann ook nog advocaat, voedde twee zonen en twee dochters op en begon te schrijven. Haar nieuwste misdaadboek heet **Death beyond the Nile** en heeft niets met het bijna gelijknamige boek van Christie te maken. Lees het eens!

Zolang het zonnetje schijnt, zit ik graag buiten te lezen en met enige aarzeling zeg ik erbij dat ik liever oudjes herlees als John Dickson Carrs kwellende bedenksels of Ellery Queens logische bouwwerkjes in plaats van de meer literaire moderne psychologische puzzeldetectives, waarin het *Waarom* voorrang heeft boven het *Wie* en, belangrijker, het listig verborgen *Hoe*. Woensdag, toen de zomer al bijna drie dagen had geduurd, stond ik voor een kwellende keuze. Ik besloot dat de opening van een speciale misdaadboekwinkel het verdiende om mijn ogen te openen (Zelfs Carr kan zich niet altijd meten met de slaapverwekkende werking van de zon). Samen met een even aarzelende Jane togen we naar Londen's Denmark Street.

Leo Harris

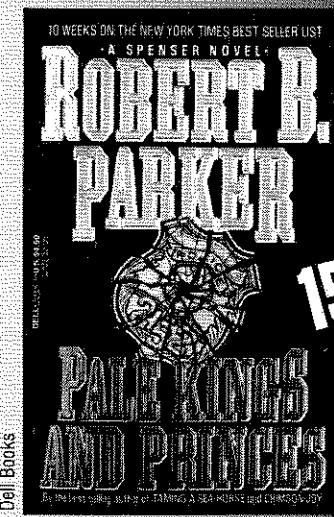
New
in paperback

At all bookstores

'abounds with many of the touches that make Mr. Leonard a national resource!'

The New York Times

'the dialogue zings, and there is plenty of action... but it is the moral element that sets them above most detective fiction.'

Newsweek

van heinde
van verre
van
itmar

Importeur/Distributeur Amsterdam

De naakte waarheid over Mickey Spillane

WRAAK, LUST, GEWELD

Stel je voor dat er vroeg op zondagmorgen hard wordt aangebeld. Voordat je uit je bed bent, heeft er al iemand met een krachtige trap de voordeur verbrijzeld. 'Mag ik u iets over de Heer vertellen,' wordt er in je oor gesist, terwijl je pyama als een strop om je keel wordt geklemd. De collega van de man kan hem uitsluitend tot rede brengen door hem keihard met de kolf van een pistool op het achterhoofd te rammen.

Zulk soort Jehovah's Getuigen zie je gelukkig maar zelden, maar fanatiek zijn ze wel en fanatisme is een eigenschap die sekte-lid Spillane in ruime mate aan zijn creatie **Mike Hammer** heeft meegegeven. En de privé-detective kreeg een groot libido van hem, tot ontzetting van de goeie-meente in de jaren vijftig die vond dat de kat alleen in het donker mocht worden geknepen. Spillane liet Hammer graag filosoferen over de inhoud van blouse en rok en zinnestjes als 'Zij was naakt onder haar bontjas' kon de ene helft van de mensheid aardig prikkelen en dan bedoel ik niet die helft die in bontjassen is geïnteresseerd. Spillane was een viespeuk en dat hij met een tommygun communisten uitmoordde, daarover hoorde je veel minder. Al dat gekrakeel over zijn werk deed alleen niets af aan zijn populariteit. Spillane verkocht in Amerika en ver daarbuiten miljoenen van zijn boeken en ondanks het feit dat hij al in geen jaren meer iets heeft geproduceerd, blijft hij populair. Hij raakt blijkbaar iets met zijn werk, ook al zou het onder de gordel zijn.

Uit de gegevens over de schrijver wordt niet goed duidelijk wanneer hij tot de Jehovah's Getuigen is gaan behoren. De suggestie is dat hij daartoe in 1952 besloot toen hij abrupt met schrijven ophield en dat tien jaar vol zou houden. De sekte gelooft dat de ondergang van de wereld nabij is en vooral in de jaren vijftig met de ontwikkeling van de A-bom en H-bom was dat niet eens zo gek gedacht. Ik geloof dat Spillane al veel eerder was toegetreden en heeft gedacht dat het allemaal niet meer zo lang zou duren en hij daarom beter van zijn verdiende geld kon gaan genieten. De wereld bleef echter bestaan en Spillane maakte een succesvolle comeback als schrijver. Van zijn geloof is hij nooit gevallen. De journalisten van de *Volkskrant* die hem verleden jaar in Amerika opzochten waar hij aan de kust in Zuid-Carolina woont, kregen tenminste een hele hoop bijbelteksten over hun hoofd uitgegoten. Spillane bleek verder een vitale oude baas te zijn met een goed gevormde jeugdige (derde) echtgenote en dezelfde rechtlijnige kijk op de wereld als uit zijn boeken spreekt. Er zijn schrijvers die bij hoog en bij laag volhouden dat zij niet willen worden vereenzelvigd met de

Mickey Spillane breekt graag een been

opinions van hun personages, maar bij Spillane is het soms moeilijk de auteur en zijn schepping uit elkaar te houden. De keiharde privé-detective Mike Hammer en zijn zelf lijken geestelijk op elkaar en Spillane beeldde zijn eigen held ook met plezier uit in *The Girlhunters*, een van de verfilmingen van zijn boeken.

In een ander vraaggesprek vertelde Spillane dat hij Mike Hammer eerst **Mike Danger** had genoemd en dat het toen nog een stripfiguur betrof. Spillane verdiende namelijk vlak na de oorlog zijn brood als schrijver van strips en speelde met de gedachte een eigen bureau te beginnen. Hij was een van de bedenkers van *Captain Marvel* en van *Captain America*, in tricot geklede helden die altijd op tijd aanwezig waren om boeven te verslaan en dames uit de nood te redden. Voordat hij strips maakte had Spillane ook geruime tijd korte verhalen voor tijdschriften geschreven, niet alleen voor de zogenaamde *pulps*, maar ook voor de betere week- en maandbladen. Waar hij zijn talent vandaan had en wat zijn achtergrond verder

was, houdt hij graag onbekend. Voor een schrijver die op het oog graag praat, is hij bijzonder terughoudend met informatie over zichzelf. Wel is bekend dat hij in 1918 werd geboren en vermoedelijk uit een hardwerkend, kleinburgerlijk milieu afkomstig is. In WO II diende Spillane bij de Amerikaanse luchtmacht. Die periode lijkt een grote invloed op zijn ideeën te hebben gehad. In vraaggesprekken komt hij steeds met zijn oude makkers aan om een verklaring te geven voor zijn held Hammer. Volgens Spillane was na de oorlog behoefte aan rauwer werk dan men gewend was. Kerels die zelf gevechtshandelingen hadden meegemaakt en maandenlang alleen aan hun meisjes hadden kunnen denken en anders niet tot dat ze in de roes van de bevrijding doken, die moest je iets gekruid voorzetten.

Mike Hammer kan zo uit een schuttersputje zijn weggelopen. Hij is **one of the boys**, van communisten en mietjes moet hij niets hebben en hij weet dat de kortste verbinding tussen een blonde en een bed is, zoals Raymond Chandler ergens snierend opmerkt. Chandler had een afkeer van schrijvers van het type Spillane die als een oude geitebok een uur in de wind zouden stinken. De eerste taak van een privé-detective was het tot stand brengen van gerechtigheid. Van wraak moest zijn held Philip Marlowe niets hebben. Marlowe werd eerder stil en melancholisch als weer eens bleek dat hij door de wereld bij de poot werd gepakt. Als hij het al niet van huis had meegekregen, dan had Spillane wel in de bijbel gelezen dat vergelding een voor de hand liggende reactie was. Zijn Mike Hammer is een overtuigd voorstander van het oog-om-oog en tand-om-tand. Niet voor niets heet zijn derde boek **Mij is de wraak**. Recht en gerechtigheid zijn zaken die Hammer wantrouwt. Je kan het schorriemorrie maar beter uitroeien, want dan kunnen ze tenminste geen streken uithalen. Voordat je het weet staan ze met een jankverhaal klaar over een moeilijke jeugd en dan zijn ze fatsoenlijke mensen binnen de kortste keren weer tot last. Bij enquête blijkt keer op keer dat dit soort opvattingen bij grote delen van de bevolking leven en wat dat betreft verbaast het niets dat Spillane populair werd. Die populariteit kwam overigens niet uit het niets. Door de overmatige belangstelling van critici voor schrijvers als Chandler en Ross Macdonald lijkt het wel eens of er maar één type privé-detective zou bestaan. De nobele held Philip Marlowe en zijn collega Lew Archer vormen echter maar één tak van de familie. In de jaren twintig toen de harde privé-detective zijn intree deed, waren er ook meteen schrijvers die het invloeiende gesprek lieten schieten ten gunste van een knal voor je

hersens. De hoofdpersonen van aartsvader Hammett zijn daarvan een voorbeeld, maar dat viel minder op omdat Hammett een nogal droge stijl heeft en veel meer in de aktie zelf was geïnteresseerd dan in emoties. Het geweld in zijn boeken is er wel, maar het dient geen persoonlijk doel. Een tijdgenoot van Hammett was Carroll John Daley die door vorsers als de echte schepper van het sub-genre van de privé-detective wordt bestempeld. Hij bedacht **Racy Williams**, een rauwe, harde jongen die ook sneller schoot dan dat hij vragen stelde. En in de pulpbladen en vooral in de strips kwam je bijna uitsluitend dat soort types tegen. Mike Hammer met zijn kin waarop je binnen een minuut een half pond oude Leidse kunt raspen, zijn hoed op zijn achterhoofd, zijn stropdas op half elf, een blaffer in zijn hand van het grootste kaliber dat er is en natuurlijk altijd een sigaretje in de mondhoek of liever een saf, want zo noemen kerels hun rokertje, was het prototype stripheld. Spillane komt de eer toe hem in woorden te hebben gevangen en, wat belangrijker is, een gevoelsleven mee te geven. Hoewel de wraaklust zo overheerst dat het niet altijd direct zichtbaar is, heeft Hammer wel degelijk ook andere normen en waarden en emoties. Zijn gevoelens zijn ook vaak de reden dat hij zich in het avontuur stort. Het komt maar zelden voor dat hij rustig in zijn kleine kantoortje zit te wachten op klanten met een belangrijke opdracht. Hammer is meer van het type dat op straat iets ziet gebeuren en zich ermee gaat bemoeien. Hij is iemand dat als hij twee mannen ziet vechten tegen de sterkste roept: 'Kan je wel tegen zo'n kleintje op, zeikerd. Dat moet je tegen mij eens proberen' en voordat hij het weet, ligt hij dan op straat te rollebollen. Je zou Hammer een volks type kunnen noemen en daarmee doe je de auteur een plezier. Mickey Spillane laat zich graag voorstaan op zijn goede kijk op wat het volk bezighoudt en niet alleen de mannelijke helft. Kerels hebben een vrouw nodig in zijn visie, maar andersom geldt dat net zo. Voor mensen met andere voorkeuren is geen plaats in zijn wereldbeeld. In zijn werk strijden homo's en lesbiennes samen met de communisten om een plekje op de dodemansstoel. In *One lonely night* ontdekt Hammer dat de communisten hun wroetende arbeid om de Amerikaanse samenleving te ondergraven maar niet willen staken. Hij heeft een tommygun nodig om het gespuis uit te roeien. In het oorspronkelijke manuscript vallen er op die manier zo'n tachtig doden, maar dat vond de uitgever toch wel iets te ver gaan. Samen kwamen Spillane en hij tot het compromis om het tot een stuk of veertig te beperken.

In het Amerika van 1951 viel die communistenhaat niet in slechte aarde. In dat jaar werd het echtpaar Julius en Ethel Rosenberg tot dood door de elektrische stoel veroordeeld, een vonnis dat ook daadwerkelijk werd uitgevoerd. De executie van de Rosenbergs symboliseerde dat de Amerikaanse samenleving niet met zich liet spotten. De Amerikanen hadden moeten accepteren dat China een commu-

nistische staat was geworden, de tweede internationale grootmacht die dat was overkomen. De Russen waren er in geslaagd zelf een atoombom te ontwikkelen en in Korea lag de overwinning op het communisme ook niet onder handbereik. Voor veel Amerikanen was het onacceptabel dat het communisme dat allemaal op eigen kracht had kunnen bereiken en de oplossing lag voor de hand. Er waren verdeders in eigen kring. Senator McCarthy en ook de latere president Nixon die in die tijd eerst lid was van het Huis van Afgevaardigden en vervolgens senator voor Californië werd, gingen nog een stapje verder en vonden dat die verraders eerst in het licht van de schijnwerpers moesten worden gezet en daarna de duisternis ingejaagd moesten worden. Nixon werd een van de indieners van de *McCarran-Nixon Internal Security Act* uit 1950, een wet die alles wat naar linkse samenzwering riek tot verboden activiteiten verklaarde. Ondanks het veto van president Truman werd de wet aangenomen en konden bijvoorbeeld geregistreerde communisten een paspoort worden onthouden. Dat verraders op de elektrische stoel terecht kwamen, stond niet in die wet, maar paste wel in het klimaat. Spillane met zijn kleinburgerlijke opvattingen over vaderlandsliefde, misdadigers en strafmaat moet zich als een vis in het water hebben gevoeld.

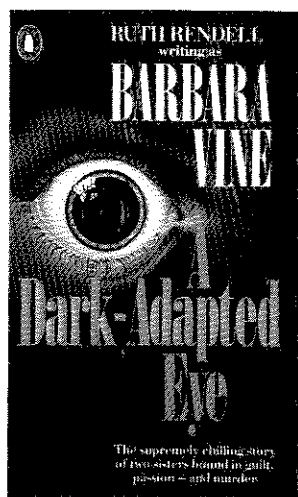
De meeste Mike Hammer-boeken zijn echter gewone detectives. Er vindt een moord plaats en Hammer stuift erop af om de dader te vinden. De moorden zijn meestal een afgeleide van een andere misdaad. Het komt maar zelden in de boeken voor dat iemand wordt vermoord vanwege jalouzie, om hem te beroven of om een andere rechtstreekse reden. In de Hammer-boeken is meestal een misdadig complot de oorzaak van al het geschiet en gemoord. Door een spoor van lijken probeert een machtige misdadiger zijn ware activiteiten te maskeren, maar met bruut geweld weet Hammer toch door te dringen tot de dader. Spillane specialiseert zich in de languitgesponnen slotscène waarin meteen duidelijk wordt dat de dader gruwelijk aan zijn eind zal komen, maar waar dat eerst nog eens uitgebreid moet worden verteld. Het lijkt enigszins op de slotscène van de klassieke detective-roman waarin de speurder de betrokkenen heeft uitgenodigd in de bibliotheek van het landhuis en begint te vertellen dat een van hem de moordenaar is. De oplossing van Spillane is om de andere betrokkenen uit het script te schrijven en het landhuis in de brand te steken, zodat er tenminste enige spanning in het verhaal komt. Een eerste schot om de schurk gedeeltelijk uit te schakelen kan ook nog en als het allemaal lastig wordt, spijkt hij de ellendeling met zijn hand aan de vloer vast. Of de dader een man of een vrouw is, maakt Spillane verder niets uit. In een vraaggesprek zei hij laconiek dat je voor de dader de keuze hebt uit een man of een vrouw en dat het een van beiden moet zijn. Het imago van Hammer als vrouwenmoordenaar staat hem echter tegen en na in het eerste boek *I the jury* uit 1947 de

vrouwelijke dader gruwelijk in de buik te hebben geschoten (alleen maar omdat Hammer miste, volgens zijn schepper) werden de schurken weer kerels. Voor de lezers van *Vengeance is mine* was dat wel een zeer grote verrassing. Het hele boek lang loopt Hammer hitsig om Juno heen, een blonde stoot die wel iets met hem wil en hij ook met haar, ware het niet dat hij tegelijkertijd ook weerzin bij zichzelf merkt. Die weerzin blijkt maar al te zeer op zijn plaats, want in de eindscène rukt hij haar de kleren van het lijf en pompt haar vervolgens vol lood. Pas dan ziet hij hoe de kunstige stukken schuimrubber van haar lijf vallen en blijkt dat Juno geen vrouw, maar een nicht was. 'Juno was a queen, all right, a real, live queen. You know the kind. Juno was a man!'

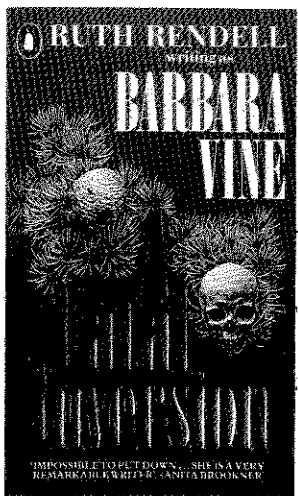

De schrijversloopbaan van Spillane viel in drie delen uiteen. De eerste periode die van 1947 tot 1952 liep maakte hem wereldberoemd en zet hem voor altijd bij in het Pantheon van het genre. In 1962 kwam hij terug met nieuwe Mike Hammers en met een personage dat er als twee druppels water op leek. **Tiger Mann**, die geen privé-detective is, maar geheim agent. In 1967 toen de schrijver de vijftig naderde, was het opnieuw afgelopen, maar na enkele jaren leek het alsof Spillane aan een derde episode in zijn carrière wou beginnen. Veel verder dan *The erection set* kwam hij niet en dat boek is meer bekend geworden vanwege het feit dat zijn tweede vrouw met naakt bovenlijf op de stofomslag lag, dan om de inhoud. Vooral door de herdrukken en door het gebruik dat de televisie maakte van Mike Hammer bleef Spillane bij het publiek leven. Door al het rumoer over het geweld en de sex in zijn werk, is de belangstelling voor Spillane als stilist beperkt. Zijn held werd heel geestig geparodiëerd door Marion Mainwaring in *Murder in Pastiche* uit 1955. Als **Spike Bludgeon** laat ze Hammer gewelddadig de zogenaamde waarheid uit iedereen slaan en met name zich erin verlustigen. '... I'd tear his arms off and watch him bleed ... or I'd him over the stem of the furnace in the engine room ... I'd sit down and watch him die, and I'll love every minute of it. Foolish maybe. Call me a crazy, romantic crusader if you want ... that's the kind of guy I am ...' Spillane is niet simpel een schrijver over sex en geweld. Hij hield van vaart en actie, maar ook van bloemrijk etaleren van het gemoed van Mike Hammer. Er zijn maar weinig privé-detectives die de lezer zo sterk laten meeleven met hun emotie en visie op de zaak die ze onderhanden hebben. Vooral door het optreden van Chandler hoorde het om de sfeer en stemming van het verhaal tot uiting te laten komen in de beschrijvingen van de hoofdpersoon van wat hij ziet. Mickey Spillane is veel meer de beschrijver van

BARBARA VINE

'Step by step, the internationally famous author Ruth Rendell, writing here as Barbara Vine, weaves together the strands of passion, hypocrisy and fear ...'

'Writing under the pen-name Barbara Vine ... Rendell turns an East Anglian mansion into a place of terror ...'

for complete stocklist write to PBN, P.O. Box 195, 1380 AD Weesp.

wat Hammer doet en wat hij voelt. Misschien is dat wel zijn sterkste kant als schrijver, plus zijn vermogen om het zeer suggestief aan de lezer te vertellen. Het slot hoofdstuk van *Vengeance is mine* is wat dat betreft een klassiek voorbeeld.

'I went crazy for a second. Stark raving mad. My head was a throbbing thing that laughed and screamed for me to go on, bringing the sounds out of my mouth before I could stop it. When the madness went away I was panting like a dog, my breath coming in short, hot gasps ... But she twisted away and there was a loud whispering tear of cloth and the gown came away in my hands. Juno went staggering across the room stark naked except for the high-heel shoes and sheer stockings ...'

Het spreekt bijna vanzelf dat vlak daarna dat naakte lijf doorzefd wordt met kogels. Gerechtigheid in de vorm van wraak blijft het ultieme doel van Spillane. Sex en geweld zijn alleen maar de middelen die tot dat doel leiden en een sappige, onverbleekte stijl van schrijven.

Theo Capel

Made in UK & USA

Glimmeriken

11 Harrowhouse is de titel van Gerald A. Browne's thriller (Pinguin NL, 20,75), die zich afspeelt in de Londense diamanthandel. 11 Harrowhouse Street is ook het adres waar *The System* gevestigd, het machtigste diamantkartel ter wereld. Tien keer per jaar komt Chesser, een *smalltimer* in deze business daar om zijn pakketje stenen op te halen. Hij verkoopt ze zo snel mogelijk en houdt zich verder bezig met zijn even avontuurlijke als schatrijke vriendin Maren. Chesser haat *The System* en ziet de kans van zijn leven als multimiljonair Massey hem een plan voorschotelt om het kartel eens flink te shockeren. Het plan mislukt en Chesser komt volledig in Massey's macht. Samen met Maren wordt hij gedwongen *The System* een hoeveelheid steentjes ter waarde van twaalf miljard dollar lichter te maken. Geld maakt niet gelukkig. (Een zevenen-half) (RK)

Dood Vlees

De korte verhalen uit *In the flesh* van Clive Barker (Pocket, VD, 13,95) zijn voor het grootste deel al eerder verschenen in de Nederlandstalige bundel *De tunnel van de dood* (zie T&D 87/4). Ze zijn boven-

dien terug te vinden in Barkers **Books of blood** Vol. 1-3 en Vol. 4-6 (Sphere, VD, 25,15). Barkers verhalen zijn allemaal origineel en verrassend en hoewel de dood en vooral het leven na de dood een overheersend thema vormen, herhaalt hij zich nooit. Barker gaat ervan uit dat de wereld van de doden even intens en reëel is als die van de levenden. Griezellige's worden op geheel nieuwe wijze ingezet: handen die besluiten een eigen leven te gaan leiden en een boekhouder die na zijn dood op zoek gaat naar zijn moordenaar en zich daarbij huilt in een wit laken, want iets anders heeft hij niet. Hoge cijfers voor al deze korte verhalen. (een acht tot negen) (GJT)

Bij Sonja op schoot

Uitgeverij Pandora geeft vrouwelijke misdaadauteurs uit, maar waarom is mij een raadsel. Als ergens vrouwen het gemaakt hebben is het wel als auteurs van misdaadverhalen en zij kunnen hun produkten dan ook overal slijten. Wat bescherming heeft zijn dan hoogstens schrijfsfers van minder allooi en dat blijkt dan ook duidelijk bij de uitgave van Katherine V. Forrest. Hoofdpersoon van deze auteur is de lesbische politievrouw Kate Delafield, die over haar seksuele geaardheid erg moeilijk doet en een pertinente zeurpiet is waar het gaat om de tegenslagen die het leven voor een ieder in petto heeft. In *Amateur City* (Pandora, VD, 20,80) moet zij de moordenaar opsporen van Fergus Parker, een kantoormagnaat, die door al zijn ondergeschikten gehaat werd en een opgeluchte weduwe achterlaat. En passant wordt zij verliefd op een van de vrouwelijke employe's, die zelf een moeilijke verhouding heeft, dus veel toekomst zit daar niet in. De intrige van het speurwerk is niet on aardig, maar de privé-aangelegenheden van de speurster interfereren hiermee hinderlijk. Met Mevrouw Forrest is in ieder geval geen vrouwelijke tegenhanger van Joseph Hansen opgestaan. (Wat mij betreft niet meer waard dan een vijf.) (KtK)

In *Murder at the nightwood bar* van Katherine V. Forrest (Pandora, VD, 20,80) krijgen we weer te maken met de lesbische politieinspectrice Kate Delafield, die nog steeds niet goed in haar vel zit en nu geconfronteerd wordt met de gewelddadige dood van een jonge vrouw op het parkeerterrein van een café voor lesbische klanten. Als we Mevrouw Forrest moeten geloven hebben de lesbiennes in Amerika het nog slechter dan de Indianen en blijft hun geen enkel leed bespaard. Alsof dit allemaal nog niet erg genoeg is, worden we ook nog geconfronteerd met kindermishandeling en -verkrachting binnen het gezin, kortom, het is alsof je bij Sonja Barend aan tafel zit en ik kreeg bijna

medelijden met mezelf. Zoveel narigheid is echt teveel van het goede en gaat op de lachspieren werken.

Murder at the nightwood bar is ook in het Nederlands uitgegeven als **Moord bij de nightwood bar** (Furie, 24,50). (Het blijft een vijf.) (KtK)

E2 - E4

De uitgever deed een driftige poging om *Wings of the wind* (Fontana, VD, 18,75) te presenteren als een onuitstaanbaar consumptieproduct. *The last priest in China is on the run*, staat op de omslag als ondertitel. Daaronder ligt een verbrijzelde figuur uit het schaakspel. Voor Theo Capel is een verwijzing naar het schaakspel reden mij met een boek op te schepen. Voor mij is dat reden al mijn stekels over te zetten.

Maar de verrassingen zijn de wereld nog niet uit, want Ronald Hardy blijkt een heel aardig boek geschreven te hebben. Lewis MacKenna, een Schotse priester, heeft zijn ziel aan Tchang-Kai-Chek verkocht en moet daarom China ontvluchten. Zijn avonturen, gelardeerd met *'flashbacks'* waarin wordt verhaald hoe hij zover gekomen is, vormen spannende lectuur. Ellen, zijn vrouw, raakt van hem vreemd en het boek krijgt daardoor het karakter van een psychologische roman. Het boek zou zelfs een klein meesterwerk zijn, als het derde deel er niet aan geplakt was. Hardy laat MacKenna daarin terugkeren naar het vasteland. Ik vermoed omdat zijn uitgever erop aan heeft gedrongen, het boek aan spectaculair slot te geven. (Jammer, maar toch een zeven.) (FH)

High priest (Futura, VD, 18,75) is een mengeling van spionageroman en horrorverhaal. Het is even onuitstaanbaar als het vorige boek van Murphy en Cochran: *Grandmaster*. Juist als de hoofdpersoon in de hoek gedreven wordt, blijkt hij over bovennatuurlijke gaven te beschikken. Zelfs wanneer hij dood is en begraven, is hij nog niet definitief uit het veld geslagen.

De schrijvers maken het zich zo wel erg gemakkelijk. Hun verhaal klopt altijd, ze hoeven niet eens een intrige te bedenken. Natuurlijk wordt er ook veel geschaakt in dit boek. De delen dragen titels als: openingsgambiet, aanval en schaakmat. Middein het boek wordt een snelschaaktoernooi verspeeld. Eén van de hoofdpersonen krijgt tijdens het spel signalen van een helper ergens in de zaal. Beide personen beschikken niet over bovennatuurlijke gaven en daarom is dit onmogelijk. Je zou het je nog kunnen voorstellen tijdens een partij met normale bedenktijd, maar niet als de spelers maar 15 seconden per zet hebben.

De afzonderlijke scènes zijn – het moet erkend – vaardig beschreven. Wie weinig eisen stelt aan plot en compositie, komt wellicht toch aan z'n trekken. (Een vier) (FH)

Aan gene zijde

De ziekelijke geest is het thema van het werk van Jonathan Kellerman. In *Over the edge* (Signet, VD, 13,95) lijkt het erop dat genialiteit en waanzin weer eens naadloos in elkaar overgaan. Hoofdpersoon Alex Delaware, een psychotherapeut die samen met Susan Silverman uit het werk van Robert Parker het meest invoelende en weerzinwekkende speurderspaar in het genre zou kunnen zijn, wordt midden in de nacht uit zijn bed gebeld door een wonderkind. Zo te horen is hij volledig over de rode gegaan en het wordt nog griezeliger als hij uit de inrichting heeft weten te ontsnappen van waaruit het telefoontje kwam. Ruim 400 bladzijden verder blijkt dat er ook nog andere oorzaken voor krankzinnigheid zijn te vinden dan een zeer goed verstand. Ongeneeslijke hebbzucht van familieleden is daar een voorbeeld van. (een dikke zeven) (TC)

Amerikaanse stommiteiten

The URSA Ultimatum van Terry Baxter (Zebra, VD, 20,80) is een uiterst dubieus werkje. Voor de zoveelste maal weten de Russen, of eigenlijk slechts één van hen, een aantal atoombommen Amerika binnen te smokkelen. Nota bene per vrachtwagen uit Nicaragua! Het betreft een éénmansactie van de directeur van de KGB. Een Amerikaanse sheriff raakt er op indirecte wijze bij betrokken, omdat zijn broer die ondanks zijn 17 jaar als een kleuter wordt beschreven, in aanraking komt met de smokkelactie. Na persoonlijk waarschuwen door de Russische secretaris-generaal die de KGB-actie veroorzaakt, komt er een speurtocht naar de dertien bommen op gang. Na veel avonturen worden ze uiteindelijk allemaal gevonden en uitgeschakeld.

Het onderwerp was dan wel niet nieuw, maar het had een goed verhaal op kunnen leveren als Baxter hoofd- en bijzaken had onderscheiden, diverse zoetelijke en irrelevante bijverhaaltjes had weggelaten en zijn hoofdpersonen meer volwassen trekken had meegegeven. Ergo: niet aanbevelen. (een vijf min) (WV)

De titel van het boek van de Amerikaan Martin Gross, **The red president** (Headline, NL, 18,75), laat weinig aan duidelijkheid te wensen over. Het lukt de KGB een marxistische presidentskandidaat naar voren te brengen. Een CIA-man heeft gegevens verzameld waaruit dit blijkt, maar durft door de sterke KGB-penetratie in CIA dit niet bekend te maken. Als hij mensen inschakelt om de zaak openbaar te maken, worden die prompt uitgeschakeld. De kandidaat wordt uiteindelijk president en de druk van Russische zijde op zijn beleid loopt snel op. Vernietiging of overgave van de USA staan als alternatie-

ven voor de deur. Bij dit geheel speelt een gepensioneerd CIA-man een grote en onwaarschijnlijke rol. Alles loopt op het laatste moment uiteraard goed af. Als de onwaarschijnlijkheden en de zwart-witbeschouwingen er uit waren gelaten, was het een goed boek geworden. De CIA bestaat weer uit imbecielen en *'moles'* en de gewone man moet het weer opknappen. Het is een goed geschreven, slecht verhaal (een vijf) (WV).

Sky shroud is het tweede boek van Tom Keene (Charter, VD, 13,95). Het is een op zichzelf wel spannend geschreven verhaal over de ontwikkeling door de Russen van een SDI-systeem. Professor Ryabov is de maker ervan. Aan Amerikaanse zijde krijgt het hoofd van de inlichtingendienst van de luchtmacht er lucht van. Tezamen met zijn adjudant moet hij proberen het Pentagon te overtuigen, hetgeen moeilijk wordt gemaakt omdat de Russen met onwaarschijnlijk gemak vier overgelopen geleerden vinden en onschadelijk maken. De laatste overgelopen Rus, een vrouwelijke hoogleraar, weet men met moeite in leven te houden.

Uiteindelijk komt het Russische systeem niet van de grond en loopt alles op het laatste nippertje goed af. Het vlot geschreven verhaal kent weer veel onwaarschijnlijke Amerikaanse domheid en Russische slimmigheid. Waardoor het dan steeds goed afloopt is soms tamelijk onduidelijk. (een zes) (WV).

Professionele vrouwen

Twee Amerikaanse dames hebben zich volkomen onafhankelijk van elkaar in het Engelse stadje Cambridge *gesetteld* en daar hun eerste boek geschreven, waarvan de intrige zich afspeelt op de beroemde universiteit.

Nora Kelly is, evenals haar vrouwelijke hoofdpersoon, een uit New York afkomstige historica en in *In the Shadow of King's* (Fontana, VD, 16,50) wordt een alom gerespecteerde maar dor-saai professor vermoord. Tijdens een lunch op de middag voor zijn dood waren alle mogelijke daders die een motief hadden aanwezig. Wie zou het gedaan hebben? Gelukkig is de historica verloofd met een echte Londense Scotland Yard-inspecteur, en die lost alles op.

In *Vanishing Act* van Joy Magezis (Pandora, VD, 25,10) gaat een Amerikaanse uit Californië (ja, daar komt de schrijfster zelf ook vandaan) naar Cambridge om haar verdwenen *lover* op te sporen, de vader van haar inmiddels 13-jarige dochter. Indertijd moest die onderduiken na studententoestanden over Vietnam en conflicten met de politie. Er blijkt echter ook een lijn te lopen naar verdwenen en weer te voorschijn komende nazi's en zo. Het rare is dat de beide boeken niets met elkaar te maken hebben en zó totaal verschillen, terwijl de hoofdpersonen door dezelfde straatjes lopen en van dezelfde

BZZTôH CRIME

ZOJUIST VERSCHENEN

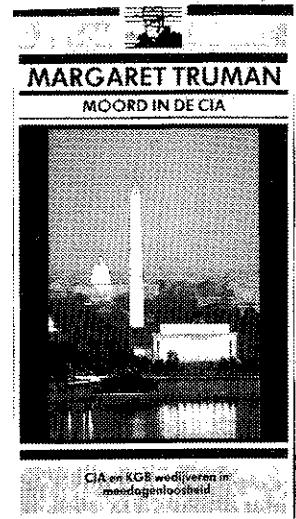
A van Alibi
Sue Grafton
f 27,50

Spenser en de sneeuwman
Robert Parker
f 24,50

De ontsnapping
Jim Thompson
f 19,90

Moord in de CIA
Margaret Truman
f 29,50

Eerder verschenen:

Sue Grafton	B van Bedrog	f 24,50
Harry Kemelman	Die vrijdag sliep de rabbi lang	f 19,90
Jane Langton	Duister daglicht	f 24,50
Dick Lochte	Slapende honden	f 29,50
John Lutz	Tropische hitte	f 24,50
Jim Thompson	De geboren moordenaar	f 22,50
Masako Togawa	De ladykiller	f 22,50
Margaret Truman	Moord in het Witte Huis	f 19,90

landschappen genieten. Thema van humor is het bijna folkloristische contrast tussen de Amerikaanse en Engelse taal en cultuur. En beide dames eindigen in de voorspelbare armen van een onbegrijpelijke Engelsman.

In the Shadow of King's: politiepeurwerk van dertien in een dozijn: een zes; *Vanishing Act*: origineel en spannend, maar soms wat ver gezocht: een zeveneneenhalf (MB).

Onalledaagse spionage

Puur op ijver en uithoudingsvermogen is Ted Allbeury na een produktieve loopbaan van ruim vijftien jaar doorgedrongen tot de subtop van de Britse spionage-thrillerschrijvers. Een Deighton of Le Carré zal hij nooit worden, maar hij weet langzamerhand wel hoe hij een spannend en niet al te stompzinig verhaal moet schrijven. *The Seeds of Treason* (Nel, VD, 16,50) is gebaseerd op een simpele vraagstelling: wat zou er gebeuren als het hoofd van M16 in West-Berlijn verliefd werd op de echtgenote van zijn KGB-collega aan de andere kant van de Muur? Vroegere boeken van Allbeury werden nog wel eens gekenmerkt door zo'n bloeddorstig anti-communisme en zo'n blinde kapitalisme-verering, dat je er als lezer bijna *fellow-traveller* van zou worden. Tegenwoordig ziet Allbeury de Oost-West-verhouding iets evenwichtiger. Zijn haat richt zich nu voornamelijk tegen de westerse pers. In dit boek zijn vooral de Engelse kranten het doelwit van zijn agressie, omdat die met hun loze 'onthullingen' over vermeende verraders binnen de Britse geheime diensten totaal geen oog hebben voor het leed dat ze toebrengen aan al die 'mannen die hun leven riskeren' voor hun vaderland en ondertussen 'nauwelijks iets van hun gezin zien'. (Een zeventje) (BV).

Picture of the year van Clive Egleton (Coronet, VD, 16,50) is een niet alledaagse spionageroman met een gecompliceerde en goed uitgewerkte intrige. Diverse ogenschijnlijk losstaande gebeurtenissen worden tenslotte door nauwkeurig speurwerk van de Britse Geheime Dienst en de nauwkeurige interpretatie van een satellietfoto in het juiste perspectief geplaatst. Bij de Russisch-Iraanse grens worden zeven Moslims zonder duidelijke reden geëxecuteerd. In Engeland verdrinkt een jonge vrouw in bad en haar echtgenoot, een sergeant in het Britse leger, wordt in Zwitserland doodgeschoten. Een Amerikaanse soldaat met wie de sergeant vroeger contact had, keert niet terug van verlof. Een lid van een speciale afdeling van de Geheime Dienst moet de touwtjes aan elkaar knopen en heel wat mensen raken van kant voordat duidelijk wordt waarmee de Russen nu weer bezig zijn. Een mooie ontknoping zet de kroon op dit verhaal. (een zeveneneenhalf) (Hko).

Bekend van de tv

Penguin is bezig met de uitgave van een serie boeken die zijn gebaseerd op de BBC-serie *Bergerac* die in Nederland door de VARA werd uitgezonden. Andrew Saville heeft er tot nu toe twee geschreven en er staan nog twee andere op stapel. Het zijn prettig weglezende politieromantjes die zich afspelen rondom inspecteur Bergerac op het miljonairseiland Jersey. In *Bergerac and the fatal weakness* (Penguin, NL, 14,40) kidnappen een louché privé-detective en zijn wrede vriendin die vroeger deel uitmaakte van een beruchte gangsterbende, de vrouw en het zoontje van een ambtenaar. De man heeft grote invloed op de toewijzing van bouwopdrachten en daar gaat het om. Daarnaast is het tweetal op zoek naar informatie waar de buit van een grote diefstal is verstopt. Een Portugese kelder krijgt het daarbij zwaar te verduren.

Bergerac and the traitor's child (Penguin, NL, 14,40) is een verhaal over de nasleep van een gebeurtenis die tegen het eind van WO II plaatsvond. Een schatrijke Joodse zakenman werd toen door een personeelslid verraden aan de Gestapo. De officier die hem komt arresteren is een Franse overloper die het gemunt heeft op de Van Gogh van de zakenman. Hij slaagt er alleen niet in het schilderij in zijn bezit te krijgen. Nu, veertig jaar later, komen zijn voormalige vriendin en zijn zoon, die als twee druppels water op hem lijkt, naar het eiland om alsnog het schilderij in handen te krijgen. Ze worden achtervolgd door een Nazi-jager die kort daarvoor de officier heeft vermoord en die ook het bestaan van de Van Gogh te weten is gekomen. (allebei een zeven) (Hko).

Uit vroeger tijden

Julian Symons mag graag doen of alles wat hij bedenkt, echt gebeurd is. Hij beschrijft de Victoriaanse tijd met voorbeeldige accuratesse. Personen worden geïntroduceerd met stukjes tekst, die doen denken aan de manier waarop in Newsweek nieuwe politici worden beschreven. De plaats van handeling: Blackheath aan de buitenkant van London, schildert hij met verve. Door subtiele en minder subtiele verwijzingen wordt de handeling in de tijd geplaatst. Een van de hoofdpersonen leest, tijdens een treinreis naar het centrum van London, een net verschenen verhaal van Arthur Conan Doyle en zo is er meer. Paul Vandervent, die in meerdere opzichten de hoofdpersoon is van *The Blackheath poisonings* (Penguin Books, NL, 18,75), houdt af en toe een dagboek bij. Daaruit wordt ruimschoots geciteerd, wat nog meer bijdraagt aan de idee dat het allemaal echt gebeurd is. Pauls vader en z'n stiefmoeder worden door vergiftiging om het leven gebracht en hij besluit zelf op onderzoek uit te gaan. Zijn tante wordt eerst verdacht van de moorden, en zelfs veroordeeld, maar Paul weet dat zij onschuldig is. Natuurlijk

draait het allemaal om sex. Wat moet het toch een heerlijke tijd geweest zijn toen. In zijn pogingen om authentieke informatie te verschaffen, gaat Symons één keer goed in de fout. Hij laat Paul een schaakpartij naspelen van Morphy en Zukertort. Volgens mij hebben die twee spelers nooit tegen elkaar gespeeld. (Toch een mooi boek wel, ik geef het een acht) (FH)

Ellis Peters heeft met *A nice derangement of epitaphs* (Futura, VD, 16,50) een goed verhaal geschreven met een enigszins moralistische inslag. Evenals in haar broeder Cadfael-serie geeft de schrijfster hier blijk van een sterke historische belangstelling. Inspecteur Felse is met vrouw en zoon op vakantie in Maymouth. De zoon raakt bevriend met een journalist voor wie hij grote bewondering heeft en die geïnteresseerd is in de lokale geschiedenis. Hij nodigt de inspecteur uit aanwezig te zijn bij de opening van het graf van een landjonker die een paar honderd jaar geleden is overleden. Tot hun schrik bevat het graf het lijk van iemand die nog maar kort geleden is vermoord en de landjonker zelf schittert door afwezigheid. Felse assisteert de plaatselijke politie bij het oplossen van de moord en vindt ook een verklaring voor het verdwijnen van de resten van de landjonker. (een zeven) (Hko).

Gek

Pattern Crimes van William Bayer (Signet, VD, 16,65) is het betere maakwerk. In Jeruzalem doolt een messenslijpende sadist rond en een meer dan capabele politiemann stuit op een complexe samenzwering en stoot zijn neus aan een (hoogst actuele) Shin Bet/Geheime Dienst-cover up. Russisch-joodse bannelingen graven inmiddels oude vetes op, ijzervreters van de Libanon-campagne, shlemielige helers, rechtse racisten en Palestina-veteranen van voor 1948 kruisen elkaars pad. *Pattern Crimes* zal niet de meest gedenkwaardige thriller van dit seizoen zijn, maar de sfeer lijkt goed getroffen en in ieder geval aanstekelijk. Het verhaal is beklemmend en gezien de krantekoppen van enige tijd geleden niet eens vergezocht. Geen *Gorky Park* in Jeruzalem, zoals ons op de omslag beloofd wordt, wel een vakkundige poging daartoe. (Een zeven-en-een-half, omdat een acht voor iets memorabelers wordt gereserveerd). (MD).

De heruitgave van *The Kidnapper*, een thriller van Robert Bloch uit 1954, wordt op het omslag nogal krampachtig aangeprezen: 'Better than Psycho: His great lost novel!' (Tor, VD, 13,95). Ik heb het boek waarnaar Alfred Hitchcock zijn beroemde douchegordijn-film maakte niet gelezen, maar als *The Kidnapper* echt beter is dan *Psycho*, verdient Hitchcock nog meer bewondering dan ik al dacht.

Robert Bloch's 'great lost novel' blijkt een uiterst middelmatig verhaaltje over een kille ontvoerder-moordenaar, verteld in de a-morele ik-vorm die James M. Cain heel wat effectiever toepaste. Verder vertoont de auteur, zelfs voor 1954, een merkwaardige erotische scènes, waardoor het boek er ook niet opwindender op wordt. (Een vijf) (BV).

Nog Gekker

De geofende thrillerlezer kent het gevoel: na 422 pagina's taie lectuur leg je het boek terzijde, terwijl je jezelf afvraagt wat je bezielde heeft al die tijd braaf door te lezen – en wat de auteur bewogen kan hebben zijn verhaaltje uit te walsen van de in gelukkiger dagen gebruikelijke 192 bladzijden tot meer dan het dubbele. In het geval van John Katzenbachs **The Traveller** (Ballantine, VD, 16,65) komt de teleurstelling extra hard aan door de herinnering aan zijn voortreffelijke debuut uit 1982, het wurgend spannende *In the Heat of the Summer*. Voor zijn tweede thriller heeft Katzenbach een verzameling personages bedacht, waar werkelijk geen normaal mens bij zit: een veertigjarige politievrouw die in blinde haat de moord op haar nichtje wil wreken; een psychopathische fotojournalist; zijn broer de – ook al niet al te stabiele – tbr-psychiater; en een eenzame studente met een diep verlangen naar de slachtoffersrol. Allemaal zijn ze opgegroeid met traumatische sterfgevallen, die elk talent voor levensvreugde hebben vernietigd. Na de eerste honderd pagina's biedt de intrige geen enkele verrassing meer: de psychopaat ontvoert de studente voor een 'sentimental journey' langs alle plekken waar hij zijn vorige slachtoffers heeft gemaakt, de politievrouw wil hem opsporen en dwingt de broer haar te helpen. Katzenbach heeft zijn boek waarschijnlijk bedoeld als psychologische expeditie naar de diepste krochten van de menselijke geest. De lezer trekt, vrees ik een andere conclusie: wat kunnen gestoorde machtig oninteressant zijn. (Een vier) (BV).

Sacred Sins van Nora Roberts (Bantam, VD, 13,95) is een kasteelroman over de relatie tussen een politiemann en een vrouwelijke psychiater die beide worden ingeschakeld om de wurger van een aantal blonde dames op te sporen. De psychiater heeft hier niet veel anders aan bij te dragen dan cliché's over de pathologische persoonlijkheid en de politiemann staat dan ook sceptisch tegenover de inbreng van deze deskundige, zoals de psychiater zich niet kan vinden in de *macho-approach* van de politieinspecteur. Waar blijft zo immers 'de mensch'. Genoeg reden dus voor aantrekken en afstoten binnen beidelei magnetisch veld. In het kasteel-gein zijn kennelijk wat nieuwe cliché's geïntroduceerd. Zo mag de vrouw nu wel haar

lichaam geven, maar zo lang mogelijk dient zij haar onafhankelijkheid te bewaren. Voordat zij elkaar krijgen moet er echter nog een draak verslagen worden in de persoon van de psychopathische moordenaar die het uiteindelijk ook op de psychiater voorzien heeft. (Noch als kasteelroman, noch als thriller van enige waarde verdient dit boek niet meer dan een vier). (KtK).

De diepte in

Wanneer zich een calamiteit als het neerstorten van een Boeing voordoet, wordt de hulp ingeroepen van Norman Johnson, een psycholoog gespecialiseerd in het begeleiden van slachtoffers (voor zover in leven) en hun nabestaanden. In **Sphere** van Michael Crichton (Pan, VD, 16,50) wordt Johnson op een kwade dag op last van de marine gedumpt op een plek in het midden van de Grote Oceaan. Daar heeft zich iets groots en akeligs voorgedaan. Het is geen gezonken oceaanstomer, geen neergestort vliegtuig, maar iets ultrageheims. Nu heeft Johnson ooit in opdracht van de Amerikaanse regering een draaiboek moeten opstellen voor de te volgen procedures in geval contact moet worden gelegd met buitenaardse wezens. Johnson zelf kreeg van het idee alleen al de slappe lach, maar zijn opdrachtgevers waren bloedserius en het leverde veel geld op. Op de bodem van de oceaan blijkt een enorm ruimteschip te liggen, dat echter niet van Martiaanse maar van Amerikaanse makelij is. Het schip is daar minmaal enige honderden jaren geleden neergestort vanuit de toekomst (zwarte gaten, en zo). Niets buitenaards dus, ware het niet dat in het ruim van het schip zich een grote onaardse bol bevindt van waaruit zeer merkwaaardige fenomenen georkestreerd worden. Van begin tot eind is het een spannend en origineel verhaal. Geen Freud van de koude grond, maar wel veel diepzeepsychologie voor beginners. (Een acht) (GJT).

Ver weg

Het gedonder is weer aan de gang in de Gouden Driehoek van Zuidoost Azië, waar opiumsmokkelaars, heroïne- en wapenhandelaars vrij spel hebben. Er dreigt een tweede Vietnam en Saywer, Vietnam-veteraan en CIA-agent, wordt op pad gestuurd om de vrede te handhaven. Wie schetst zijn verbazing als hij daar een adembenemende dame tegenkomt, die behalve haar liefde ook haar hulp aanbiedt? Samen worstelen zij zich door de jungle, waar de meest vreselijke methodes worden toegepast om de vijand een toontje lager te laten zingen. Waar de dood heerst, is alles toegestaan. Als extraatje

laat Andrew Kaplan elk hoofdstuk in **Dragonfire** (Wamer, VD, 15,50) beginnen met symbolen en gezegden uit de *I Ching*. *The Chinese Book of Changes*. *Dragonfire* is het enige wapen waarmee volgens de Khmers de draakgodin, die in de vorm van een prachtige vrouw verschijnt, gedood kan worden. (Een acht toch zeker) (RK).

Tegelijk met *Skyshtroud* (zie elders in dit nummer) verscheen van Tom Keen **Earth-race** (Charter, VD, 13,95). Het is een ingewikkeld verhaal dat zich afspeelt in het denkbeeldige Afrikaanse land Tassamanga. De hoofdpersoon is Peter Garrick, een Engelse arts die er in een vluchtelingenkamp werkt. Hij stuit daarbij regelmatig op Earthcom, een Engelse maatschappij die in het land mineralen zoekt. Het zakendoen van de maatschappij wordt hierbij uitvoerig uit de doeken gedaan, evenals dat van het Duitse bedrijf Orbit dat raketten voor commerciële doelen ontwikkelt en in het geheim een lanceerinstallatie in Tassamanga bouwt. Voordat alles min of meer op zijn pootjes terecht komt vinden er vele botsingen plaats tussen Garrick, de politie en Earthcom. De intrige is complex en nogal versnipperd, met hier en daar grote onwaarschijnlijkheden, maar het verhaal is wel vlot geschreven. Hoewel de Russen en Amerikanen elkaar wel even ontmoeten spelen ze gelukkig nu niet eens een keer de hoofdrol. (Een zesenhalf) (WV).

Gerald Seymour is de schrijver voor lezers die op zoek zijn naar een spannend en menselijk boek. In **At close quarters** (Fontana, VD, 18,75) beschrijft hij een mooi opgezette wraakactie van de Engelsen, nadat hun ambassadeur in Rusland is neergeschoten. Als innovatie in het genre blijkt deze moordpartij te zijn begaan door een Palestijn die in Rusland zijn opleiding kreeg. Net als in de andere boeken van Seymour krijgt een enigszins gekreukelde militair de opdracht de sluipschutter op eigen grondgebied en dat wil zeggen midden in Libanon te vermoorden. Wat voor Dick Francis geldt, geldt ook voor Seymour. De helden zijn wel heel erg fatsoenlijk, maar het doet toch altijd weer goed als het fatsoen overwint. Daarnaast krijg je ook nog een spannende tijgersluipgang over de rotsige heuvels van Libanon erbij. (Een acht). (TC).

De centen

We weten nog niet of het een trend wordt, maar de 'economische thriller' lijkt in opmars te zijn. **The Columbus option** van Richard Cox (Berkley, VD, 13,95) heeft als thema de schulden tijdbom onder ons financiële stelsel. Niet alleen Westerse regeringen, maar vooral bankinstellingen, groot en klein, hebben biljoenen dollars uitstaan bij een groot aantal arme en straatarme landen. De schuld is vaak meer dan het werkelijke kapitaal van de banken. Zolang leningen en rente volgens

afpraak worden terugbetaald is er niets aan de hand. Men vaart er zelfs zeer wel bij, maar owee als die Aziatische, Afrikaanse, Midden- en Zuidamerikaanse landen een kongsi vormen en weigeren nog een cent op te hoesten. Een heleboel banken en vooral Amerikaanse, zouden in een klap insolvent worden, het publiek raakt in paniek en stopt zijn geld weer in de oude sok, de beurzen van New York tot Tokio storten in en een grandioze economische malaise is het gevolg. Adembemend spannend natuurlijk. Om te laten zien dat achter de wereld van het hele grote geld toch mensen van vlees en bloed zitten, ook al hebben ze zesdelige pakken en zijden vesten met paarlemoeren knoopjes aan wordt de gemiddelde lezer voor wie een sterrekening bij de giro al het hoogst bereikbare is, met een secundaire intrige beziggehouden waarin kidnapping, terrorisme en drugshandel de hoofdmoot vormen. (Een zeven) (GJT).

Gezelligjes

Curiosity didn't kill the cat van M.K. Wren (Ballantine, VD, 18,75) is een speurdersverhaal waarin spionage een belangrijke rol speelt. Het is aardig geschreven, maar de intrige is nogal ouderwets en hangt tegen het kinderachtige aan. Conan Flagg is eigenaar van een boekhandel annex uitleenbibliotheek, maar vroeger verdiende hij zijn brood als geheim agent. Zijn buurman, de marinekapitein in ruste Jeffries, verdrinkt op een stormachtige avond in zee. De politie komt al snel tot de conclusie dat er geen misdrijf in het spel is, maar Jeffries' weduwe denkt daar anders over. Ze weet Conan ervan te overtuigen dat haar man is vermoord en vraagt hem de zaak uit te zoeken. De kapitein zat op de avond van zijn dood te lezen in 'Schuld en Boete' van Dostojewski en dit boek blijkt de sleutel te zijn tot ontrafeling van het mysterie. De CIA blijkt zich ook al op de zaak te hebben geworpen en de aanwezigheid van een Russische visserboot voor de kust maakt duidelijk uit welke hoek de wind waait. Conans klanterkring blijkt een broeinest van spionnen en uiteindelijk is het zijn kat Meg die de zaak tot een volledige oplossing weet te brengen. (Een zes) (HKO).

Na **Murder for Lunch** schreef Haughton Murphy **Murder takes a Partner** (Fawcett, VD, 13,95). Holt, de beroemde choreograaf van het Newyorkse NatBallet wordt door een *junk* neergestoken maar, vreemd genoeg, niet beroofd. De oude Reuben Frost, voorzitter van het bestuur en zijn vrouw, een gewezen ballerina, vormen samen met detective Luis Batista het onderzoeksteam. Geen gemakkelijke taak, want er zijn veel gegadigden voor de rol van moordenaar: Holt's ex-vrouw, Holt's partner en geliefde Jack Navikoff, Holt's net aan de kant gezette Prima ballerina Veronica Maywood, multi-miljo-

naire Andrea Turnbull, eigenlijk het hele dansgezelschap. Maar het driemanschap heeft de taken aardig verdeeld en met veel denk- en praatwerk ontmaskeren ze de opdrachtgever van de *junk*. (Een dikke zeven). (RK).

Mooie politiers

Met het boek **The suspect** heeft Mevr. L.R. Wright (Penguin, NL, 11,60) zich in 1986 de *Edgar Award* verworven en wat mij betreft is dat volledig verdiend. Aan de wilde kust van West-Canada, benoorden Vancouver, recentelijk nog in het nieuws vanwege het uitzetten van met uitserven bedreigde zeeotters, liggen een aantal badplaatsen waar Staff Sergeant Karl Alberg, plaatselijk hoofd van de Canadian Mountain Police, de scepter zwaait. Jackie Lourens in Brits Columbia zou je kunnen denken. Niets is minder waar. Zowel de plots als de hoofdpersonen van Wright vormen een gebalanceerd geheel, dat uiterst leeswaardige verhalen oplevert. *The Suspect* is een soort omgekeerd speurdersverhaal: in het eerste hoofdstuk wordt uit de doeken gedaan hoe de tachtig-jarige George Wilcox een nog oudere dorpsgenoot de hersens in slaat en besluit zich niet aan te geven bij de politie. Aan Alberg de taak de dader op te sporen, maar vooral om zijn vermoedens met bewijsmateriaal of een bekentenis te bevestigen. Zijn speurdersactiviteiten bestaan voor een belangrijk deel uit psychologische confrontaties met de betrokkenen, hun leefwereld en hun belangen, waarbij zijn rol als politiemann in conflict dreigt te komen met zijn privé-personage, vooral wanneer hij een verre van kleeft verhouding aangaat met de plaatselijke bibliotheecaresse. Ook de verdachte Wilcox wordt geconfronteerd met een aantal dilemma's die knagen aan moeizaam opgebouwde zekerheden en hem nopen tot een ander levensperspectief. Van heel dun hout zijn de planken hier gezaagd en met zo'n vanzelfsprekend gemak, dat je je af vraagt waarom er niet veel meer van dit soort boeken worden geschreven. (Dit vraagt dus om een hoog cijfer, bijvoorbeeld acht tot negen). (KtK).

Sleep While I Sing van L.R. Wright (Penguin, NL, 11,60) is wat mij betreft een nog mooier verhaal dan *The Suspect*. Met hetzelfde raffinement zitten de hoofdpersonen en hun relaties in elkaar. Vooral het motief is zeer origineel. In een van de badplaatsen aan de Brits Columbianse kust wordt het lijk gevonden van een onbekende vrouw, een niet alledaagse gebeurtenis in deze omgeving. Het spoorwerk van de Canadian Mountie Karl Alberg richt zich in eerste instantie op identificatie van het slachtoffer en een aantal door hun verleden of omstandigheden verdachte dorpsbewoners. Langzaam begint er, ook bij de lezer, een vermoeden te rijzen tegen een van de betrokkenen, maar de vraag blijft: waarom. Wanneer dit bizarre motief onthuld wordt blijf je nu eens niet zitten met

het gevoel 'wat een flauwe kul'. Je hebt ze nu eenmaal in allerlei soorten en waarom zou deze dwangneurose niet bestaan (Nog een mooi boek dus, hetgeen verplicht tot het uitdelen van een negen). (KtK).

Spiral van David Lidsey (Corgi, VD, 18,75) is een spannende goedgeschreven politieroman. Inspecteur Stuart Haydon krijgt de leiding van het onderzoek naar een moord met bizarre trekjes. In het voorhoofd van het lijk is een spijker geslagen waaraan een touwtje is vastgemaakt met aan het andere eind een grote, rode mier. Kort daarop wordt een aanslag gepleegd op Gamboa, een voormalig Mexicaans minister die zich in eigen land heeft rijk gestolen en het er nu in de V.S. van neemt. Hijzelf brengt het er levend af, maar enkele leden van zijn gezelschap leggen het loodje. Haydon komt erachter dat een doodseskader van de 'Teco', een merkwaaardige neofascistische beweging uit Mexico, achter al dit geweld zit. Gamboa die zelf nog minder deugt, beschikt over een eigen legertje waarmee hij de strijd met 'Teco' aanbindt. Over en weer martelt men flink en het duurt lang voordat Haydon enige greep op de zaak krijgt. (Een zevenenhalf). (HKO).

Wereldheer

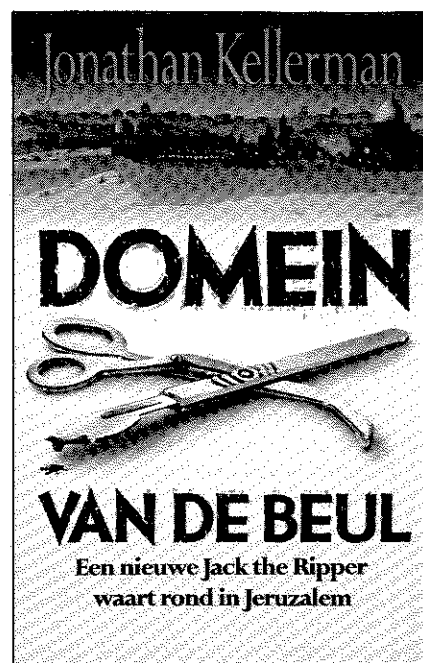
In William X. Kienzle's **Deadline for a critic** (Ballantine, VD, 13,95) geeft de rooms-katholieke geestelijke Robert Koesler hem weer flink van jetje. Koesler is een graag geziene gast bij de politie, omdat hij zich specialiseert in katholieke zielerorselen. Die hebben overduidelijk een rol gespeeld bij de moord op de gevreesde en gehate recensent Ridley Groendal, een soort kruising tussen columnist Jan Blokker en sportjournalist Ben de Graaf. Het geval wil dat drie van de vier verdachten met Groendal én Koesler op één en hetzelfde seminarie hebben gezeten, al hebben ze later – behalve Koesler – een echt vak geleerd. De auteur is niet te beroerd, ons omstandig uit te leggen wat er bij het Katholicisme in het algemeen en een priesteropleiding in het bijzonder zoal komt kijken. Als men deze passages overslaat, resteert een beschaafde puzzelroman. Dat de ontknoping vergezocht is en de handelwijze van de personages – zelfs voor katholieke maatstaven – oninvoelbaar, schijnt bij het genre te horen. (Een vijf plus). (HKg).

Conspiraties

The KGB candidate is het nieuwste boek van de Engelsman Owen Sela (Fontana, VD, 18,75) die al meer goed lopende verhalen op zijn naam heeft staan. Het avontuur gaat over het door een Amerikaan ontwikkeld computersysteem dat het mo-

'EEN STERKE THRILLER'

Koos Pos in het Leidsch Dagblad

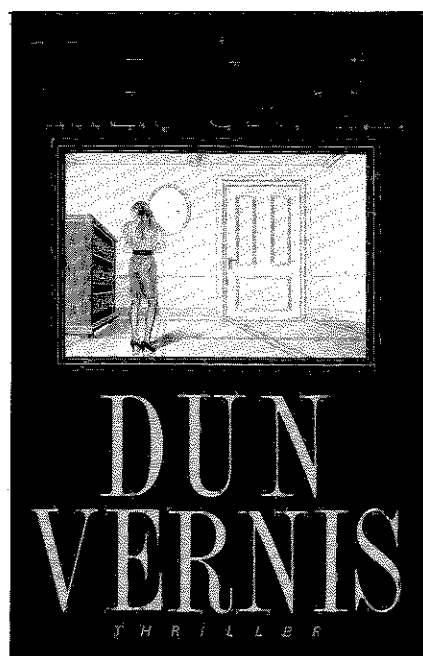

Een nieuwe Jack the Ripper waart rond binnen de muren van Jeruzalem: binnen twee weken worden de klinisch verminkte lichamen van twee Arabische meisjes gevonden, keurig gewassen en leeggebloed achtergelaten. Voor inspecteur Daniël Sharavi begint een vrijwel uitzichtloze speurtocht naar de dader. Zomaar een psychopaat of het gevolg van de spanningen tussen de joodse en de Arabische gemeenschap?

Jonathan Kellerman:
DOMEIN VAN DE BEUL
632 blz., f 29,90

L Verkrijgbaar in iedere boekhandel.
UITGEVERIJ LUITINGH

EEN NIEUWE THEO CAPEL

Welk mysterie gaat er schuil achter het schilderij *Mijn Geheim*? Waarom reed een vrouw zich te pletter tegen een peiler van een viaduct? Hank Stammer is vastbesloten zich voor een mooi schilderij niet te laten afmaken...

Direct in pocket uitgebracht:
DUN VERNIS
van Theo Capel, slechts f 10,00

L Verkrijgbaar in iedere boekhandel.
UITGEVERIJ LUITINGH

gelijk maakt met 100% zekerheid een president naar keuze te doen kiezen. Zowel de KGB als een onduidelijke Amerikaanse organisatie Bildeberg (niet te verwarren met de bekende Bilderbergconferenties) krijgen er weet van en proberen het systeem in handen te krijgen. De Amerikaanse contra-spionagedienst OCI komt in het geweer en de eerder ontslagen agent Drew Ellis speelt een hoofdrol. Ook dit avontuur loopt natuurlijk weer goed af, maar voor het zover is, is het nodige geweld niet van de lucht en de doden vallen bij bosjes. Aanbevolen, ondanks de nodige onwaarschijnlijkheden, maar de intrige is interessant en het verhaal is goed geschreven en spannend. (*Een acht min*) (WV).

In *Foxcatcher* van William Hallahan (Sphere, VD, 18,75) zie je gauw vlekken voor je ogen. Wie is wie en waar gaat het over? Die vragen lijken meer voor de lezer bedoeld dan voor de auteur. Uiteindelijk snap je dat het de Amerikanen er om te doen is het militaire potentieel van Iran in het ongereede te houden. De Perzen zijn wanhopig op zoek naar onderdelen voor hun wapenning en nu komt er een operatie op gang om de tussenhandel uit te schakelen. De intrige lijkt meer bedoeld voor een aflevering van een televisieserie waarbij je op de bank in slaap kan vallen. Voor de liefhebbers van veel actie en bizarre types. (*Een vijf*). (TC).

Bewapening

In *Red Centre* van Frederick Nolan (Grafton, VD, 16,50) is het dit maal niet de KGB maar zijn broertje de GRU die een duivels plan ontwikkelt om de Russische suprematie in de ruimte te vestigen. Hier toe moet een reusachtige satelliet, de 'Deathbird', de ruimte in zonder dat de geavanceerde Amerikaanse computers het in de gaten hebben. Als het eenmaal is gelukt kan het ding alle Amerikaanse satellieten die een bedreiging vormen voor de Sovjet-Unie uit de ruimte houden. Om de operatie te kunnen financieren verkopen de Russen een hoeveelheid cocaïne ter waarde van zestig miljoen dollar aan de Zuid Amerikaanse onderwereld in de V.S. Dit geld is nodig voor een ingewikkelde operatie om de computers uit te schakelen. Uiteraard zit de CIA er snel bovenop, evenals een in de V.S. gevestigde afdeling van de Britse Geheime Dienst. Na veel bloedvergieten loopt het allemaal goed af. (*Een vier*). (HKo).

Juniper van James Murphy (Sphere, VD, 16,55) is een raar verhaal over een poging van de bekende Britse contra-spionage dienst M15 de vredesbeweging in discrediet te brengen. In Engeland schijnen ze weinig te zien in de Russisch-Amerikaan-

se ontwapeningsonderhandelingen waar de vredesbeweging zo op aandringt, want dit maakt allemaal deel uit van een bolsjewistisch complot. Hoofdpersoon Oliver Maitland, in dienst van M15 en uit het bekende Engelse hout gesneden qua afkomst en opleiding, had zich in Noord-Ierland nog wel vermaakt bij het bestrijden van de IRA, maar wat er nu gebeurt gaat hem wel wat te ver. *Good sport* als hij is vindt hij vooral het gedrag van zijn chef moeilijk te pruimen. Je vraagt je af of de jonge *gentleman* het wel allemaal goed begrepen heeft als blijkt dat hij zich noch met het doel noch met de middelen van zijn werkgever kan verenigen. Als hij gewoon had omgezien naar een andere werkring had dit boek niet geschreven hoeven te worden en was ons een saai avond bespaard. (*Niet meer dan een vijf*). (KtK).

Misdadigers

Met *Rampage* (Grafton, VD, 16,50) heeft de langzamerhand niet onbekende Justin Scott weer een boek aan zijn al tamelijk grote oeuvre toegevoegd. De Mafia wordt hierin weer eens van stal gehaald. De gebroeders Chris en Tony Taglione zien hun vader, een Newyorkse aannemer, door de Mafia zijn leven verliezen. Chris wordt nu de aannemer en Tony gaat als advocaat bij de FBI *Strikeforce Against Organized Crime* werken. Chris ontwikkelt een soort schaduw-mafia die de grote 'families' in New York veel schade toebrengt. Uiteindelijk is hij nog gemener dan de Mafia zelf. Tony zit dezelfde mensen als openbaar aanklager achterna. Uiteindelijk hebben ze hun wraak voor de moord op hun vader genomen. Daar zijn dan wel circa 450 pagina's voor nodig. Het onderwerp, de Mafia, is niet erg origineel en alles wordt sterk in zwart-wit geschilderd. Bevredigend is het boek dan ook niet. (*Een zes min*). (WV).

Roger Parks is er niet helemaal uitgekomen: moest *Riot* nu een pseudo-documentaire worden over een moorddadige ontsporing tijdens een gevangenisopstand en de instinctieve doofpot-reactie van Het Systeem? Of het dramatische verhaal van twee koppige dienstkloppers gesteund door een ambitieuze journaliste die de strijd aanbinden met gevestigde machten en structuren. *Riot* (Fontana, VD, 16,50) is geen van beide en alleen daarom al niet geslaagd. De documentaire is te weinig exact en te weinig diepgravend. De personages blijven van bordkarton. De beoogde sociale aanklacht tegen blijft steken in goede bedoelingen. Toch is *Riot* niet geheel mislukt. Het boek is vaardig geschreven, de plot kundig in elkaar gedraaid met een ongekunstelde, redelijk bevredigende afloop. De lezer zal er goed op slapen. (*Een heel mager zesje*). (MD).

Chinees

Met John Trenhaile's *The gates of exquisite view* (Signet, VD, 16,65) hebben we weer eens te maken met een veel te dik boek waarvan de intrige veel te dun is om het volume te rechtvaardigen. Een rijke industrieel van gemengd bloed werkt op Taiwan aan een uitvinding voor de Chinezen, die het hen moet vergemakkelijken weer eens een poging te doen Taiwan te annexeren, maar de Russen liggen ook op de loer en dan heb je ook nog de Taiwanese bevrijdingsbeweging die allemaal ergens belang bij hebben en de zoon van de industrieel wordt verliefd op een zangeresje dat een spionne blijkt te zijn voor deze of gene. Alle Chinezen lijken op elkaar en de schrijver weet geen enkele belangstelling te wekken voor de afloop van alle gekonkel en manipulaties nog afgezien van het feit dat de uitvinding op een onwaarschijnlijke hersenschim berust. Verveling alom dus. (*Een vijf voor de moeite*). (KtK).

Grauwe Rus

De Amerikaan Stuart Kaminsky schrijft een serie thrillers met in de hoofdrol inspecteur Porfiry Rostnikov van de Moskouse politie. A *Fine Red Rain* (Ivy, VD, 18,75) is het vierde verhaal in de reeks. Het is tamelijk vakkundig geschreven, met drie plotlijnen die binnen tweehonderd pagina's naar hun ontknopning worden gevoerd, maar het benadert nergens de meeslepende kwaliteit van Martin Cruz Smith's terechte bestseller *Gorky Park*. Op bladzijde 53 blijkt dat de Russische hoofdpersoon de 87th Precinct-boeken van Ed McBain spelt. Zouden die werkelijk in Moskou te koop zijn? In elk geval herinnert deze soms wat taai polit-

tiethriller meer aan de grauwe avonturen van Sjöwall & Wahlöö dan aan het onderhoudende oeuvre van McBain. (*Een zes*) (BV).

Non-Fictie

Autobiografie in documenten

Loeb blijft een raadselachtige uitgever. De ene keer denk je dat hij alleen op goedkope succesjes uit is en dan ineens geeft hij vrijwel onverkoopbaar werk uit. August Hans den Boef lijkt zijn huisredacteur te zijn geworden en hij had het slechter kunnen treffen. De uitgave van brieven en essays van Edgar Allan Poe mag gerust een commercieel waagstuk worden genoemd. Ik kan mij namelijk niet voorstellen, dat er veel belangstelling zal zijn voor liefdesbrieven en wat losse artikelen van Poe. Voor de echte liefhebber is het natuurlijk niet te versmaden. Maar hoeveel zijn dat er? Poe was in al het nieuwe geïnteresseerd en schreef erover als een bezetene. Hij zou vandaag een goede boterham verdienen als columnist. In 1830 was dat minder eenvoudig en misschien was hij er ook niet voor te porren geweest, als het te gemakkelijk was geweest. Hij was een rusteloos mens. Toegegeven het zat hem niet mee ook, maar je kunt hem ook niet voorstellen als iemand die geluk had. *Edgar Allan Poe Autobiografisch* heet deze bundel. (Loeb, 29,50) (FH)

S I G N A L E M E N T

Thrillers & Detectives verschijnt 5 maal per jaar, in januari, maart, juni, september en november. Een jaarabonnement kost f 19,90, over te maken op postbank nr. 5013940 tnv Verzendboekhuis de Thriller, Haarlem. Het abonnement gaat dan met het eerstvolgende nummer in.

Voor België en andere landen kost een abonnement f 28,- i.v.m. extra kosten van verzending. Men kan zich alleen abonneren door overmaking van het abonnementsgeld op postbankrekening nr. 5013940. I.v.m. bankkosten vallen andere betaalwijzen af.

Voorgaande nummers zijn te verkrijgen door overmaking van f 5,50 op postbankrekening nr. 5013940. Sommige nummers zijn nog uitsluitend als fotokopie te krijgen. Geef aan als men dat niet wenst.

Aan dit nummer werkten mee: Marianne Bernard, Martijn Daalder, Frits Hoorweg, Hans Knechtmans, Roselie Kommers, Hans Kooijman, Katharina Kouwenhoven, Gert-Jan Thomassen, Wim Voster en Bert Vuijsje.

Eindredactie: Theo Capel
Vormgeving: Steye Raviez
Grafische verzorging: GCA Drukwerk
Zetwerk: Euroset
VD: Importeur Van Ditmar
NL: Importeur Nilsson & Lamm

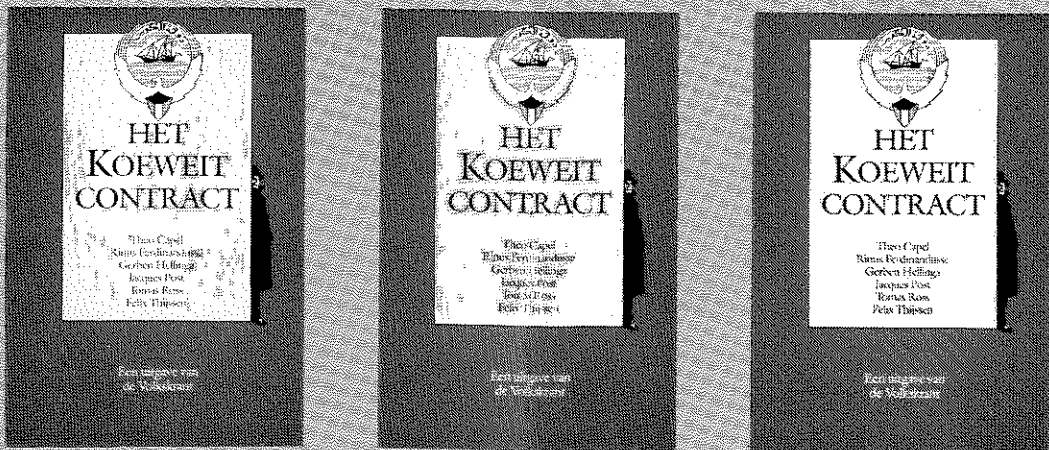
Alle correspondentie te richten aan: Thrillers & Detectives, Lorentzplein 33, 2012 HJ Haarlem, tel. 023-313680.

TWEE CONTRACTEN VOOR EEN NIEUWE ABONNEE

Speciaal om u (en de lezers van de Volkskrant) een plezier te doen schreven Theo Capel, Rinus Ferdinandusse, Gerben Hellinga, Jacques Post, Tomas Ross en Felix Thijssen een spannende feuilleton. In Het Koeweit Contract is Lubbers in last en wie verzorgt voor hem een paspoort naar de vrijheid?

Nieuwe abonnees van Thrillers & Detectives krijgen een gratis exemplaar van dit unieke contract. Het is niet in de boekhandel te koop en de voorraad is beperkt. Om geen ruzie te krijgen ontvangt de lezer die een nieuwe abonnee bezorgt zelf ook een exemplaar. Maak f 19,90 over op postrekening 5013940 tnv Verzendboekhuis De Thriller, Haarlem en zeg wie het contract aangeboden moet krijgen.

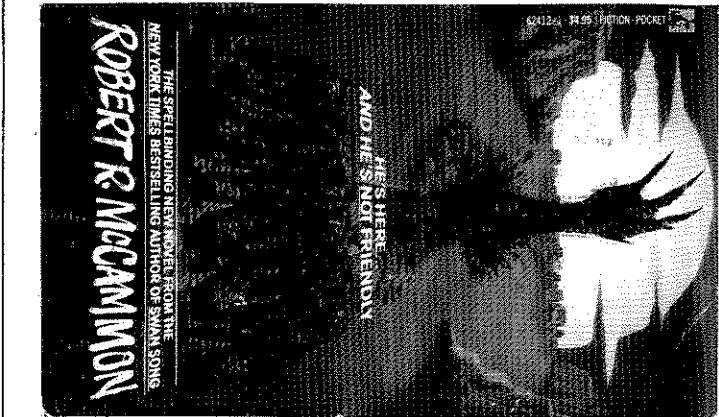
PS: T & D zorgt voor het contract, voor de handtekening van de zes auteurs op het schutblad moet u zelf zorgen.

In het novembernummer: De ware misdaad.
De werkelijkheid bootst de fictie na.

Kort Amerikaans

Het misdaadboek waarin de speurder zijn hersens moet gebruiken om de dader te verslaan, begint tot het verleden te behoren. Het boek waarin hij zijn vuisten moet gebruiken evenzo. Zelfs geslepenheid of doortraptheid brengt hem nauwelijks verder. Tegenwoordig is het het best om paranormaal begaafd te zijn. Niet alleen kan dat dwerggroei compenseren, maar het lukt dan ook het Kwaad in zijn vele vormingen te herkennen en uit te schakelen. De tijd zal komen dat je niet meer je duim bevochtigt om de bladzijden om te slaan, maar dit telekinetisch doet.

Titel	Thema	Sex	Geweld	Opvoedende Waarde	Oordeel
W J Burley Wycliffe and the four jacks Corgi, VD, 14,40	Moord op beroemde schrijver versloot vakantie van hoofdingspecteur	Het slachtoffer deed het met iedereen, behalve met zijn eigen vrouw	De moordenaar gebruikt een injectiespuit met nicotine	Misdaad verjaart niet veel	De mannelijke Agatha Christie (RK)
George Chesbro City of whispering stone Dell, VD, 12,75	Alerte dwerg ontregelt Perzische Geheimne Dienst in Sjah-tijdperk	Buikdancers wil wel weten hoe dat gaat met zo'n dwerg	Hoofdpersoon staat zijn dwerge	Een handicap leidt vaak tot overcompensatie	Chesbro gooit zijn schriftalen weer eens te grabbel (HKg)
Richard Cox The KGB directive Berkley, VD, 13,95	Sabotage in Engelse vliegtuigfabriek	Trotzkisten niet, maar Marxistisch- Lennisten wel	Neerstortend vliegtuig vliegt in brand	Koesteren van een ideologie gaat zelden gepaard met een helder verstand	Niet on aardig als je wil weten hoe een vliegtuig in elkaar wordt gezet (KKK)
Edmund Crispin The glimpses of the moon Penguin, NL, 20,80	Het Engelse dorpseven	Een verdwaalde Duitse is gretig	Zelfs lijken kennen geen rust	Je moet er niet aan denken	Poging om grappig te doen (FH)
John Francome Riding high Futura, VD, 14,40	Drugsnokkel en moord bij paardenraces	Zijn vrouw doet het met een ander	Die arme paarden zijn de klos	Vertrouw nooit je eigen vrouw	Enigszins voorspelbaar (RK)
AM Kebab The adversary Sphere, VD, 15,60	Koptisch document zou bewijzen dat Petrus in Alexandrië stierf	Een keer met vrouwelijke lijfwacht van Levantijnse tycoon	Bommen, folteringen; weinig zachtaardigheden in het Midden-Oosten	CIA, Vaticaan en Moslim- fundamentalisten: allemaal boven	Verbaasd ontinteressant ondanks onderwerp en couleur locale (BV)
Elmore Leonard Touch Penguin, NL, 16,50	Christus (?) is in Detroit en verricht gratis wonderen	Onbevangen bevelekenis	Nauwelijks: een onbedoelde dode	Zelfs Christus houdt niet van fundamentalisten	Bizar verhaal; absoluut geen thriller, maar wel, fantastisch opgeschreven (MD)
Robert McCammon Singer Pocket, VD, 16,65	Kosmisch conflict tussen Goed en Kwaad uitgevochten in Texaans stadje	Men heeft werkelijk wel iets anders aan het hoofd	Ongehoord, want van buitenaardse proporties en 500 bladzijden lang	Sociologisch nauwkeurige beschrijving van stervend stadje	IJzersterk verhaal zonder zwake momenten (GJT)
James Melville Go gently, gijn Fawcett, VD, 11,10	Joods-Arabisch conflict uitgevochten in Japan	Inspecteur Kimura valt in serieverband op buitenlandse vrouwen	Een aanrijding met en bloed in de bedkruip	Ditjes en datjes over Japan	Zwakke aflevering uit de Olanserie (TC)
Ellis Peters The hermit of Eyton Forest Futura, VD, 16,55	Iedereen bemoeit zich met 10-jarige erfgenaam in Middelsteuws Engeland	Beest trouwen	Behalve de moordenaar zijn het keurige mensen	Vroeger had je nog ridderlijkheid	Braaf, maar perspectief en innemend geschreven (HKg)
Margaret Yorke No medals for the mayor Penguin, NL, 11,60	Gepensioneerde majoor wordt ten onrechte beschuldigd van kindermoord	Bejaardenromantiek	Geestelijke terreur	Sluit altijd je auto af	Saai en treurig (HKo)